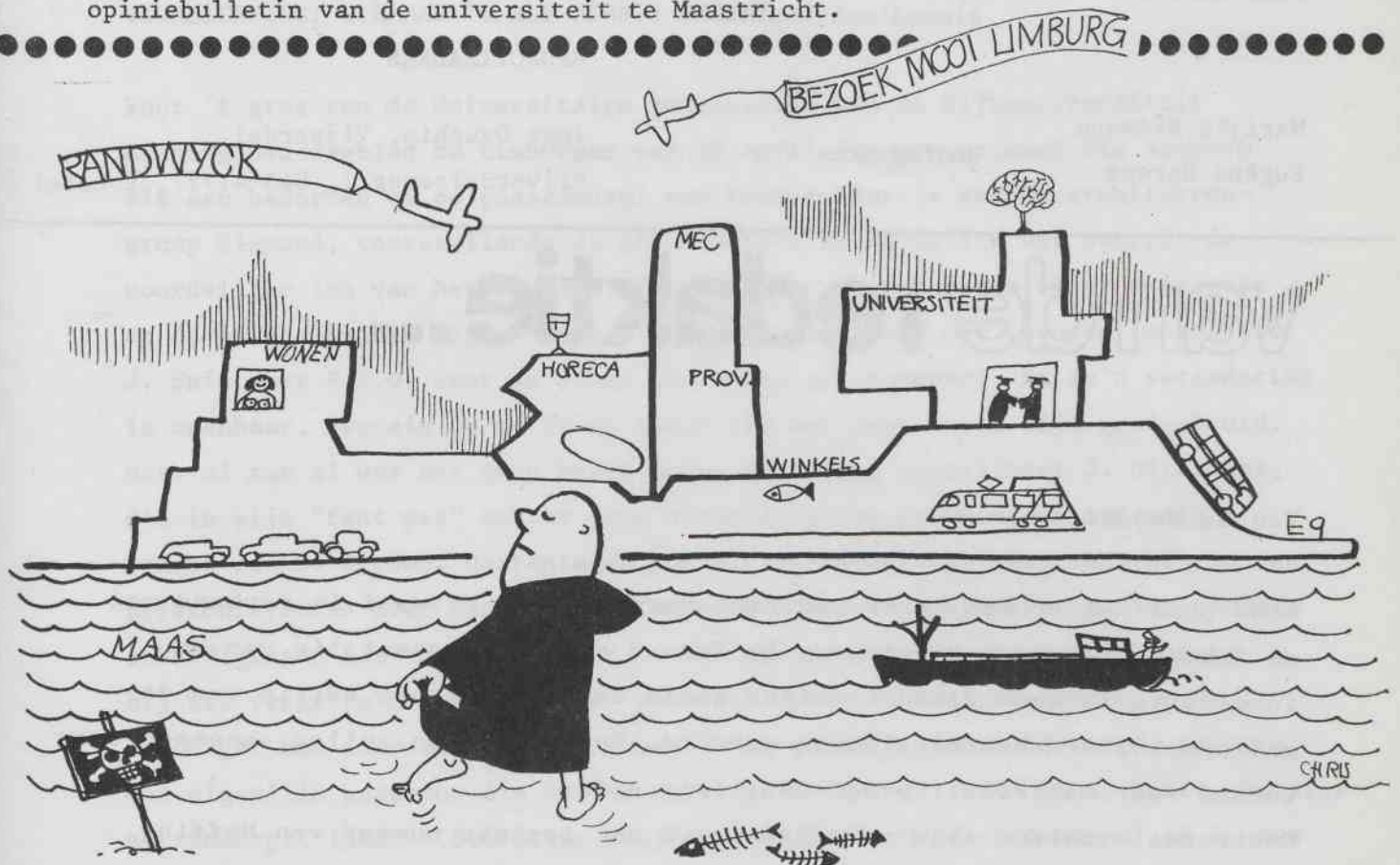

MAFFIUS

MAFFIUS, een min of meer regelmatig uitkomend informatie- en opiniebulletin van de universiteit te Maastricht.

Inhoudsopgave:

Randwyckpapers	pag.1	De ontwikkeling van de RUL in de nabije toekomst II.	pag.40
De strijd tegen het vakidiotisme.	pag.9	Fakulteitsraadverkiezing.	pag.43
Democratiseringsperiodes elders.	pag.13	Programma-evaluatie Onderwijseenheid 1.8.	pag.45
In de kijker: Rob Reneman.	pag.20	Programma-evaluatie Onderwijseenheid 2.4.	pag.47
Brief aan de gekozen Studenten U-R leden.	pag.30	Korte berichten.	pag.49
Kokobrief	pag.31	Wie Wat Waar	pag.50
Maffiu(S)Tap voor (S) Tap.	pag.32	Die mooie Bul van Peter.	pag.51
Stuiptrekkingen	pag.34	Sportdag Eindhoven.	pag.52
Georganiseerde sport Rulimburg.	pag.35	Cursus Mijnsluiting herstructurering.	pag.54
Officiële informatie		Popagenda.	pag.55
promotie Peter Cuypers	pag.39		

REDACTIELEDEN MAFFIUS

Hekon Pasman

Max Beekers

Puck Muller

Marijke Niemann

Eugène Herens

Vijverdal

Biomedisch Centrum

Hoofdgebouw

Jaap Zuidweg

Johan Janssen

Inge Dauphin

Chris Voskamp

Joep Offermans

REDACTIEADRES

Inge Dauphin, Vijverdal

Vijverdalseweg 1, 043-41777, toestel 2088

Studenten

Redactiesecretaresse

Lay Out

Adviseur

van de redactie...

Van de redactie

Eind juni zal er een 'extra editie' verschijnen, ditmaal in verband met de fakulteitsraadverkiezingen. De inhoud zal een presentatie van de fakulteitsraadkandidaten bevatten zoals dat in de extra editie van de universiteitsraadverkiezing is gebeurd. De kandidaten zullen aangeschreven worden voor materiaal: programma, foto e.d.

Omstreeks dezelfde tijd verschijnt ook het laatste nummer van Maffius van voor de vakantie.

Sluitingsdatum kopij voor beide nummers: 16 juni.

Sluitingsdatum kopij Maffius extra editie en nr. 9: 16 juni

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van

randwijck

bij de feestelijke onthulling van een structuurstudie

VOORLICHTING: WIE MAG 'T ALS EERSTE WETEN?

Voor 't gros van de Universitaire gemeenschap van de Rijksuniversiteit Limburg had dagblad de Limburger van 30 april jl. een primeur die aankwam als een bedorven ei op paaszondag: een keurig kaartje van de architectengroep Sigmond, voorstellende de structuurstudie Randwijck wat betreft de noordelijke lob van het terrein. Formeel gesproken had een ieder weliswaar op de hoogte kunnen zijn van deze plannen: zo'n acht uur tevoren immers had J. Swint het F.B.O. over de stand van zaken geïnformeerd. En zo'n vergadering is openbaar, evenals de notities nadat die een week later zijn goedgekeurd. Maar al met al was het geen beste beurt voor onze voorlichter J. Offermans, die in zijn "faut pas" echter geen aanleiding zag de Universiteit enig exkuus aan te bieden. Daarentegen kon hij er natuurlijk niet onderuit op een perskonferentie over Randwijck op maandag 3 mei de journalisten zijn verontschuldiging aan te bieden voor de exclusieve primeur van de Limburger: hij was vergeten het stempeltje "embargo" op de stukken te zetten en de Limburger had daar enthousiast gebruik van gemaakt. Braaf herkauwde de pers dus eigenlijk gegevens die werden opgelepeld door de heren Tans, Swint, Rottier-met-SMEC-pet (SMEC = Stichting Maatschappelijk Economisch Centrum) en L. van Meer, die namens het architectenburo Sigmond de kaartjes nader toelichtte. Zijn heldere uiteenzetting werd daarna weer geheel met de grond gelijk gemaakt door zijn baas P. Sigmond, die in zijn warrige betoog zelfs zo ver ging zijn plannen met de betonwoestijn Hoog Catharijne in Utrecht te vergelijken. Haastig werd toen ingegrepen en korrigerend gesteld dat alleen de positieve elementen uit dit wangedrocht (er was er één: makkelijke voetgangerskruising over spoor en wegen) zouden worden overgenomen.

Verder waren op deze perskonferentie twee informanten namens de Gemeente Maastricht aanwezig en het Gedeputeerde Statenlid J. van der Wouden, die een complete one-man-show opvoerde om de "n" uit zijn naam te krijgen.

Dinsdag 4 mei heeft dus ook iedere niet-Limburger-lezer van het structuurplan kunnen kennisnemen. Op wat aan harde gegevens overblijft na sedimentatie van irrelevante gegevens en reddingsakties van oude koeien wordt hieronder ingegaan.

stand van zaken

1. Op de noordelijke lob hebben Sigmond c.s. ruime terreinen afgepaald voor het Ziekenhuis Maastricht, de Universiteit, SMEC, Provincie, woonhuizen en groenstroken (minder ruim).
2. Binnen enkele maanden moet de bouw van SMEC en Provincie gestart worden om fikse subsidie ter stimulering van bouwactiviteiten in de wacht te kunnen slepen. Gemeenteraad koest dus en inspraak op "tilt".
3. Over deze indeling van buro Sigmond is nog geen besluit genomen: dit dient te geschieden door de Gemeenteraad en een verklaring van geen bezwaar van Gedeputeerde Staten te verkrijgen.
4. Puur Universitaire bebouwing zal niet voor 1980 klaar zijn. J. Tans verklaarde dit door er onder meer op te wijzen, dat niet eerder een goed doordacht programma van eisen zou kunnen worden geformuleerd; een argument dat kort daarop door J. Swint weer gedeeltelijk werd ontkracht. De laatste beargumenteerde te opteren voor zogenaamde "multifunktionele bouwvormen", omdat programma's van eisen in de praktijk bewezen hadden juist niet langer dan 10 jaar bruikbaar te zijn. Mijn persoonlijke synthese uit beider gebruik van één argument is dat men drie of vier jaar wil spenderen aan het opstellen van een programma van eisen voor multifunktionele gebouwen, zoals ook in zekere mate aan het Biomedisch Centrum ten grondslag ligt. Ik vind dat een onakseptabel lange termijn, en ik hoop dan ook dat al die kandidaten voor de Universiteitsraad die Randwijck in hun verkiezingsvaandel schreven, met mij van mening zullen zijn dat een definitieve huisvesting op zo kort mogelijke termijn tot stand dient te komen. Niet alleen om nog erger geharrewar over ruimteverdeling (zoals op Vijverdal) te voorkomen, maar omdat een langdurige scheiding van γ - en β -wetenschappers de werkelijk multidisciplinaire aanpak van onderwijs, maar vooral van onderzoek, ernstig zal belemmeren. Om van vervreemding van Diensten, Stafafdelingen en andere "elders-gehuusvesten" nog maar te zwijgen.

INSPRAAK IN OPSPRAAK

Hoe stelt men zich voor de Universitaire gemeenschap in de besluitvorming rond Randwijck te betrekken? Of wil men er ons liefst geheel *niet* in betrekken? Ik heb een aantal symptomen gediagnostiseerd en gebeurtenissen meegemaakt die mijn opinie daarover sterk in de richting van de laatste mogelijkheid hebben gestuurd.

Allereerst was daar de nogal aarzelende medewerking van de heer Tans aan mijn eerste Randwijck verhaal (Maffius januari 1976, blz. 16). "Het was nog

zo prematuur, en lag politiek nog zo kwetsbaar...."

Ik kreeg wat informatie, maar eigenlijk werd niemand er wijzer van.

In de tweede plaats memoreerde ik al dat voorlichter J. Offermans het als de gewoonste zaak van de wereld beschouwde dat de Universitaire gemeenschap de Randwijckplannen uit de pers vernam. Het F.B.O. nodigde op *eigen* initiatief J. Swint uit voor een toelichting, waardoor ze inderdaad acht uur eerder op de hoogte was dan de rest van Limburg. Pikant was echter - als derde symptoom - hoe de heer Swint met het hete hangijzer van de Fakultaire inspraak goochelde, waarover ik wat nader zal uitweiden.

Sinds half 1975 funktioneerde een Werkgroep Universiteitsterrein, in de wandeling Commissie Randwijck geheten, die aan het eind van dat jaar een grote strukturschets met enkele uitgangspunten schijnt te hebben afgeleverd. In januari 1976 werden door die Commissie een aantal werkgroepen voor "detailonderwerpen" geformeerd, waaronder - naast "Verkeer", "Bodem", "Juridische Aspecten" e.d. - een Werkgroep Bouwstructuur. Hierin benoemde het Bestuursoverleg (B.O.) / College van Bestuur - desgevraagd door het F.B.O. voorgedragen - Rob Reneman, om vanuit de Fakultaire hoek mee te denken over "toekomstwaarde, systemen en onderindelingen van hoofdelementen van gebouwen en installaties". Deze werkgroep is echter nog nooit bijeen geweest. J. Swint op 29 april tegen het F.B.O.: "Die zaken liggen zò moeilijk, die werkgroep laten we misschien overgaan in "Stedebouwkundige aspecten". Maar op 3 mei wordt de werkgroep Bouwstructuur weer zonder enig voorbehoud aan de pers voorgeschoteld als een normaal funktionerende werkgroep onder de werkgroepen rond Randwijck. De eerlijkheid gebiedt mij hieraan toe te voegen dat de heer Swint à titre personnel tegen het F.B.O. gesproken schijnt te hebben, maar hij weet toch waarachtig wel waarover het gaat.

Koud had de heer Swint de F.B.O. vergadering dan ook verlaten of Rob Reneman trok zich terug uit deze Werkgroep, om nadrukkelijk iedere schijn van inspraakmogelijkheid van Fakulteitszijdeweg te nemen. Het was overigens ook weer J. Swint die mij - wellicht omdat ik de enige Fakulteitsmedewerker op die perskonferentie was - na afloop kwam vragen in welke hoedanigheid ik deze perskonferentie dan wel had bijgewoond..... Symptoom 4-a zullen we maar zeggen.

Last but not least was er een karakteristieke verspreking van H. Tiddens in de F.B.O. vergadering van 20 mei, waarin hij aankondigde "... dat het College van Bestuur een hearing over Randwijck wilde organiseren..." (had ik me dan tòch een verkeerd beeld gevormd?) "... om de standpunten van het College van Bestuur kenbaar te maken." Signalering mijnerzijds van de contradictio in deze uitspraak leverde op dat de voorzitter "briefing" had bedoeld in plaats van "hearing" en dat het gepeupel dus geacht werd te

zwijgen.

Nu zou de lezer hieruit licht konstateren dat H. Tiddens als lid van het College van Bestuur het tot nu toe gevoerde beleid geheel steunt. Zijn persoonlijke mening is mij niet bekend, maar het is aardig om te weten dat men H. Tiddens, niettegenstaande zijn lidmaatschap van de Commissie Randwijck, de laatste tijd herhaaldelijk vergat (?) uit te nodigen..... Betekent de welhaast onafwendbare konklusie uit het bovenstaande dat we ons gelaten als horigen en lijfeigenen dienen op te stellen? Neen, gelukkig is er ook buiten de (andere?) Universiteiten een golf van democratisering door den lande gegaan die formele inspraakprocedures op vele nivo's heeft opgeleverd. Ik stel voor dat we wat we op de hearing uit de C.v.B.-koker ten aanzien van Randwijck te horen krijgen voor zoete koek slikken en ons concentreren op onze *burgerlijke* inspraakrechten middels het I.R.O., de Inspraak-kommissie Ruimtelijke Ordening. Als contactpersoon daarvan fungeert de heer Smeets; het adres is Keizer Karelplein 5 en hij is telefonisch bereikbaar onder nummer 10972. Persoonlijk maakte hij zich, als aanwezige in de journalistenbank, met name zorgen over de inspraakmogelijkheden die studenten zouden hebben bij het tot stand komen van de plannen rond Randwijck. Ik heb maar geantwoord dat die naar mijn idee hetzelfde waren als voor andere leden van de Universitaire gemeenschap.....

EEN POGING TOT POSITIEF KONSTRUKTIVISME

Ik zou de wrange konstateringen die ik hiervoor heb moeten maken graag met een positief laagje bedekken alvorens afscheid te nemen van de lezer: ik ben erg gehecht aan een groet-met-glimlach in de Wandelgangen.

Ik zou het College van Bestuur willen vragen op de hearing de mufte koker met oudbakken informatie dicht te laten maar vooral hun brievenbus (en oren) wijd te openen voor alle vragen over Randwijck die onder medewerkers en studenten leven. Misschien mag ik, omdat dat een postzegel scheelt, hier vast mijn vragen formuleren; overigens in de hoop dat dat geen belemmering zal zijn voor vele anderen om dat eveneens te doen.

Allereerst zou ik graag toegelicht zien wat we ons toch moeten voorstellen bij de dooddoener die de pers braaf overnam uit een anoniem informatiestuk ten behoeve van de perskonferentie: "De ruimtelijke ordening op het Universiteitsterrein":

"De gedachten die reeds door de Commissie Voorbereiding Medische Faculteit Maastricht - in nauw overleg met S.M.E.C. en Gemeente - werden ontwikkeld over de meest wenselijke wijze waarop de ontwikkeling van het Randwijck-gebied zou dienen plaats te vinden, zijn logisch afgeleid uit de basis-

filosofie waarop de Universiteit steunt en die sterk wordt beheerst door de integratiegedachte".

Ik ken alleen een basisfilosofie Medische Fakulteit Maastricht en een stuk over de Algemene Fakulteit; laten we maar aannemen dat het eerste stuk hier tot Universitaire Basisfilosofie gegeneraliseerd is. Hieruit schijnen dan een achttal uitgangstellingen geformuleerd te zijn (genoemd, maar niet gespecificeerd in het anonieme stuk). Als we deze stellingen vóór de Randwijck briefing kunnen krijgen kan wellicht toelichting worden gegeven over:

1. de fundering van deze stellingen op de Basisfilosofie Medische Fakulteit Maastricht.
2. de keuze van de participanten op het Randwijckterrein tegen de achtergrond van deze (dogmatische?) stellingen.

Hierop vooruit lopend zou ik de "gekozen" participanten de revue nog eens willen laten passeren.

all in the family

Dat vanuit een Medische Fakulteit bij integratie met een Distrikts Geneeskundige Dienst wederzijdse voordelen kunnen bestaan behoeft geen betoog, maar moeilijker heb ik het al met de behuizingen ten behoeve van de Provincie. Vaak worden de te *kombineren* faciliteiten als kantine, komputer e.d. genoemd, maar kan nu eens voor een Planologische Dienst of een Provinciale Waterstaat worden aangegeven of men onder *integratie* bovengenoemde vormen van samenwerking moet verstaan? Of willen laatstgenoemden hier zo graag gehuisvest worden om te zien of hun statistische voorspelling, dat ééns in de twintig jaar de parkeerterreinen en ééns in de tweehonderd jaar de wegen zullen overstromen, juist zal blijken te zijn?

Dat men van Randwijck geen 's avonds geheel verlaten "industrieterrein" wil maken lijkt me een uitgangspunt dat weinig verzet zal ontmoeten; hoewel het buro Sigmond in zijn plan de woningen wel sterk heeft afgezonderd van de andere bebouwingen. Dat men anderzijds niet voor een "campus" heeft gekozen met een geïsoleerde universitaire samenleving heeft eveneens mijn persoonlijke sympathie, maar daarmee is het schrijnende probleem van de studentenhuisvesting op geen enkele manier geholpen. Een denkbaar beleid zou kunnen zijn die mensen voorrang te geven bij het betrekken van woningen op Randwijck die voor studenten bruikbare behuizingen elders in de stad achterlaten, en deze woningen eventueel te laten exploiteren door een Stichting Studentenhuisvesting.

PARANOIA?

Graag zou ik persoonlijk ook eens veel en exakte informatie over de Stichting Maatschappelijk Economisch Centrum krijgen. Aan het begin van dit jaar tilde ik in Maffius nog niet zo zwaar aan dat SMEC, maar nu blijkt dat projektontwikkelaar WILMA de lakens gaat uitdelen heb ik een onbestemd naar gevoel in de maagstreek.

Om U eens een indruk te geven van de desastreuze gevolgen van het ontbreken van goede informatie wil ik hierbij wat van de *waandenkbeelden* die zich bij mij hierover hebben gevormd aan het papier toevertrouwen:

"Toen de Commissie Voorbereiding in de gaten kreeg dat ze voor een Universiteit van nimmer te realiseren omvang een overvloedige lap grond in beheer hadden gekregen, bedacht ze dat ze toch "baas in eigen lobben" zou kunnen blijven door aan anderen gastvrijheid op haar terrein te verlenen. Eén van de aanwezigen, die in de industrie van slim tot sluw verworden was, bedacht iets héél moois. Het zou, het geduvel rond de bouw van de Academische Ziekenhuizen in Utrecht, Leiden en Amsterdam voor ogen, natuurlijk eindeloos lang duren vóór de universiteit zèlf kon gaan bouwen. Bovendien was de hele zaak toen nog pas i.o., dus zou geen weldenkende Haagse ambtenaar, laat staan een minister of staatssekretaris, in dit stadium ooit meewerken aan enige voorbereiding van bouwactiviteiten. Er moest dus een dekmantelorganisatie, een lege B.V.b.v., moeten worden overgenomen of opgericht die veel niet-specifieke ruimtebehoeften had. Die zou nu al kunnen gaan plannen en tekenen en zo zou de Universiteit toch al in een zéér vroeg stadium over flink wat ruimte kunnen beschikken.

Iedereen vond het een prachtig plan dus mocht de industrieel gelijk voorzitter van die lege B.V. worden, die ze SMEC genoemd hadden. Maar daarbij zag iedereen in dat het, zolang die lege B.V. nog niet gevuld was, van het grootste belang zou zijn dat deze truc geheim bleef. Dus kreeg Theo Vermeegen de opdracht de notities en de stukken van de "Commissie Randwijck" als een helhond te bewaken en werden verder alle vergaderingen met gesloten deuren en - om afluisteren te voorkomen - in 't Maastrichts gehouden".

NOT IN THE FAMILY

Behalve mijn bedenkingen en vragen over deze reeds gekozen participanten vragen - met mij - sommigen zich af waarom aan sommige mogelijke belangstellenden nog *niet* is gedacht, zoals bij voorbeeld aan instellingen voor Hoger Beroeps Onderwijs. Ik stelde de vraag tijdens de perskonferentie en onmiddellijk sprong van der Woude (G.S.) als een bok op de haverkist om te stellen dat géén Limburgse H.B.O. instelling ooit naar Randwijck zou

verhuizen. Het lijkt me dat het Universiteitsstandpunt in deze, dat gezien de ideeën over de Algemene Fakulteit toch wel "pro" zal zijn, nog best eens openlijk beargumenteerd mag worden, al was het maar om het uitgangspunt van de heer van der Woude ter discussie te stellen.

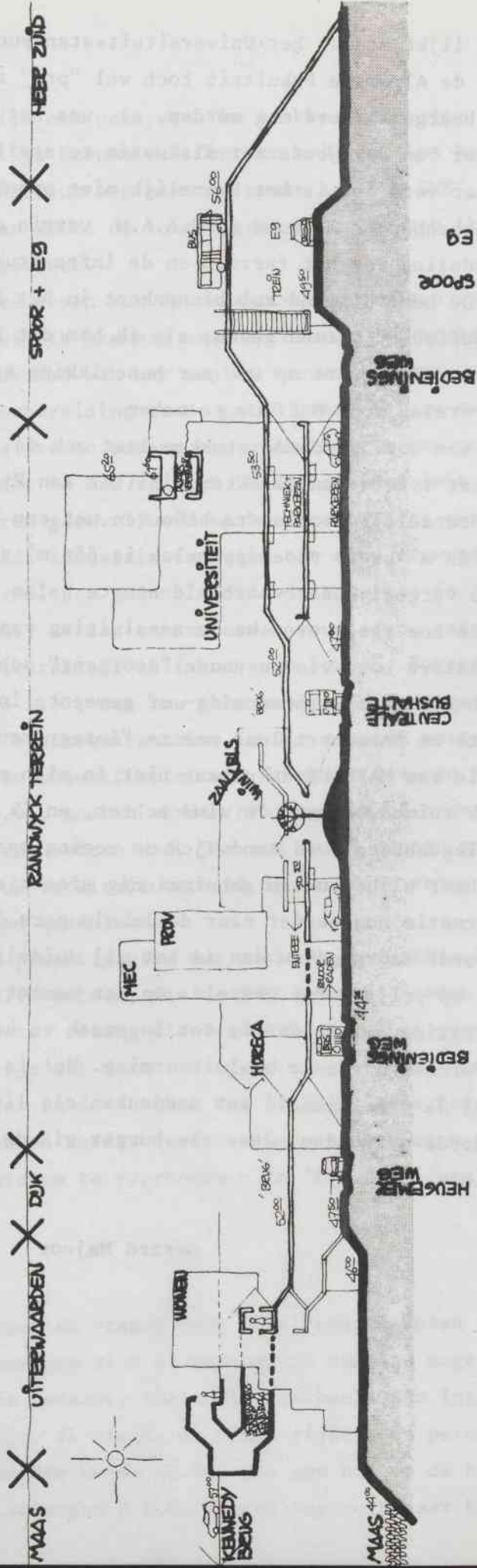
Wat mij ook zeer verdriet is het kennelijk niet openbaar zijn van de stukken van de architectenburo's Sigmond en S.A.A.M. waarin de onderliggende filosofieën over indeling van het terrein en de infrastrukturen toch verwacht mogen worden. De heer Sigmond zal binnenkort in het F.B.O een toelichting in "basisfilosofische" termen geven; als ik hem dit keer wel kan volgen zal ik (als geen stuk zwart op wit ter beschikking komt) desgewenst graag trachten een verslag voor Maffius te maken.

Het ontbreken van bovengenoemde stukken laat ook de integrale visie op de toekomst van het *totale* Randwijckterrein (tot aan Eijsden!) in de mist. Is het nodig de noordelijke lob nu te bebouwen met een bebouwingsindex van 1 (d.w.z. voor één m² bruto vloeroppervlak is één m² grond nodig) en Hoog Catharijne als vergelijkbaar voorbeeld aan te halen als we nog twee lobben over hebben? En hoe reserveren we de aansluiting van de Universiteitsgebouwen op de latere bouw via de nauwe "doorgang" achter Heughem? Of krijgt de eerste de beste (semi-) overheids- of gemeente-instelling die zich meldt daár een plaats om naar hartelust mee te "integreren"?

Als de redactie van MAFFIUS de schaar niet in mijn manuscript zet zal het een flink stuk ruimte vergen. Ik vind echter, en ik heb de indruk velen met mij, de aangelegenheden rond Randwijck de moeite waard om interesse in te tonen. Als echter alles in een geheimzinnig sfeertje wordt bekonkeld en de schaarse informatie nog eerder naar de lokale pers dan naar de Universitaire gemeenschap wordt doorgegeven dan is het mij duidelijk dat zo'n belangstelling niet op prijs wordt gesteld. Op dat moment ruik ik onraad en slaat mijn belangstelling om in een eis tot inspraak en het volgens de juiste procedures afwickelen van de besluitvorming. Het is mijn oprechte voornemen daar, waar mij de mogelijkheid tot meedenken als lid van de Universitaire gemeenschap wordt onthouden, deze als burger via de I.R.O. als "inspraak" terug te claimen.

Gerard Majoor

GESCHIEDEN VOETGANGERSNIVO - AUTONIVO
 voetgangersnivo → 50.50 - 53.50
 autonivo → kruin weg 47.50
 plaatselijke tunnel 44.25
 parkeren 47.00

SCHEMATISCHE
DOORSNEDE

de strijd tegen het vakidiotisme.

Bovenstaande strijdlustige kop sierde het voorpagina-artikel van Intermediair van 30 april jl. De inhoud van dit artikel, van de Eindhovense socioloog Bart Tromp, is voor ons aktueel genoeg om op deze plaats verkort te worden weergegeven. De aktualiteit blijkt o.a. uit het feit dat PRO, blijkens zijn programma, 'studium-generale-achtige' activiteiten in het onderwijsprogramma ingebouwd wil zien.

De nieuwe wet op wetenschappelijk onderwijs (WVO), die op 1 januari 1961 in werking trad, bepaalt dat dit type onderwijs 4 doelstellingen heeft:

1. de vorming tot zelfstandige beoefening der wetenschap;
2. de voorbereiding tot het bekleden van maatschappelijke betrekkingen waarvoor een wetenschappelijke opleiding vereist is of dienstig kan zijn;
3. de bevordering van inzicht in de samenhang der wetenschappen (ISW);
4. de bevordering van het maatschappelijk verantwoordelijkheidsbesef (MVB).

De eerste twee zijn traditionele doelstellingen van het wetenschappelijk onderwijs; men trof ze al aan in de voorganger van de WVO van 1876. De laatste twee (ISW en MVB, even oefenen) zijn nieuw. Na de oorlog werd geklaagd over de 'vergaande differentiatie der afzonderlijke wetenschappen die ertoe leidde dat men elkaars taal, noch methode, noch problematiek verstond', en over de 'onverantwoorde onwetendheid bij vele studenten omtrent de maatschappelijke en geestelijke krachten die onze tijd beheersen'. Bij dit laatste gaat het ook om de politieke hulpeloosheid van de studenten die in de bezettingsjaren voor velen duidelijk was gebleken.

In de Tweede Kamer werden destijds tegen de wetsvoorstellen verschillende bezwaren gemaakt, o.a. dat de mogelijkheid werd geschapen een openbare instelling te koppelen aan één bepaalde geestelijke stroming. Cals, toen minister van onderwijs, liet de passages over ISW en MVB aanvankelijk weer vallen, maar de P.v.d.A.-afgevaardigde Tans (jawel!) diende een amendement in, dat met enkele wijzigingen werd aangenomen en de huidige formuleringen opleverde.

Cals stelde weliswaar dat deze nieuwe doelstellingen niet enkel een zaak van het studium generale mochten zijn, doch in de hele studie-opbouw tot hun recht moesten komen, probleem blijft dat de wet maar weinig richting geeft aan de feitelijke onderwijsprogramma's. Wel duidelijk zijn de nog steeds aktuele motieven áchter de doelstellingen: het WO dient te zorgen voor onderwijs dat, zowel vanuit het perspectief van het latere beroep

als vanuit dat van een algemene ontwikkeling, aandacht besteedt aan de maatschappelijke en politieke dimensies van wetenschapsbeoefening; en dat het de student mogelijk maakt stelling te nemen in maatschappelijke en politieke vraagstukken.

Wat de feitelijke realisering van de nieuwe doelstellingen betreft, kan men geen ingrijpende wijzigingen in de bestaande onderwijsprogramma's signaleren. Blijkbaar heeft de opvatting overheerst dat ISW en MVB als vanzelfsprekend tijdens het gewone kurrikulum overgedragen werden, of werd de uitvoering daarvan stilzwijgend overgelaten aan het studium generale of aan de centrale interfakulteit (meestal filosofie).

De ruimte die het studium generale in het studieprogramma vervult is op zijn best marginaal. Meestal is het enige verband tussen het 'officiële' studieprogramma en de activiteiten van het studium generale, dat er in de kollege-roosters plaats wordt ingeruimd voor het bezoek aan studium-generale activiteiten. Deze activiteiten hebben bovendien nog een grote vrijblijvendheid: niet verplicht, noch geïntegreerd. De participatie van studenten neemt dan ook eerder af dan toe. De vorm: massale hoorkolleges, beperkt tot inleidingen, is bovendien weinig aantrekkelijk.

De lacunes in het wetenschappelijk onderwijs m.b.t. het MVB zouden we in drie 'klassen' kunnen verdelen:

1. Lacunes betrekking hebbend op de beroepsuitoefening. Zonder een behoorlijke voorbereiding op het latere beroep, die gebaseerd zou moeten zijn op criteria van persoonlijke ontplooiing en maatschappelijk nut, zal de intree in het latere beroep gebeuren door het socialisatieproces dat zich in instellingen, bedrijven, beroeps- en arbeidsorganisaties voltrekt, en dat veelal uitgaat van criteria als organisatiebelang en materieel gewin.

Daarnaast bestaan lacunes op het gebied van kommunikatieve vaardigheden: taalvaardigheid, schriftelijk en mondeling rapporteren, dokumentatie- en informatieverwerkingstechnieken, vergadertechniek, samenwerken met anderen, enz. Opvullen van deze lacunes dient tot doel te hebben de student toe te rusten met die kennis, vaardigheden en houdingen welke hem in staat stellen zowel zijn werk goed te doen, als ook hem weerbaar genoeg maken om zelfstandig, vanuit zijn maatschappelijk verantwoordelijkheidsbesef een kritische visie op zijn beroepssituatie te ontwikkelen en deze visie effectief te maken.

2. Lacunes betrekking hebbend op het funktioneren als staatsburger: de deelname aan het politieke en sociale leven. In een recente studie over ingenieurs wordt gekonstateerd dat ingenieurs de neiging hebben om

machtsfactoren in de samenleving te ontkennen; om normatieve en ethische gezichtspunten te bagatelliseren ten gunste van een vermeende wetenschappelijkheid; om maatschappelijke en politieke problemen te reduceren tot technische of organisatorische. Bij studenten ontbreekt zelfs aandacht voor de rol van de universiteit in de samenleving, voor onderwijs- en onderzoeksbeleid. Pikant daarbij is dat, ondanks het feit dat de WUB een grote invloed aan de studenten geeft, er geen cursussen bestaan over de werking van het bestuurssysteem waarin studenten geacht worden te participeren. Noodzakelijke voorwaarden voor effectieve participatie aan het politieke en sociale leven zijn tenminste: (a) kennis aangaande de feitelijke werking van politieke en sociale systemen, (b) vaardigheden waardoor deelname mogelijk is, en (c) de motivatie tot deelname en een waardensysteem dat tot gelding gebracht moet worden.

3. Lacunes betrekking hebbend op de persoonlijke vorming: de deelname aan het sociale en kulturele leven in het algemeen.

Kontakt met de cultuur draagt bij tot de ontwikkeling van de individuele student, maar omgekeerd is dit evenzeer een voorwaarde voor het voortbestaan en de verdere ontwikkeling van de cultuur. De creatieve, emotionele, esthetische en kunstzinnige vorming van de student worden vrijwel totaal genegeerd. Wanneer de hoogste onderwijsinstellingen, die de voornaamste trainingscentra van maatschappelijke elites zijn geworden, niet daadwerkelijk het appreciëren, produceren, konsumeren en kritiseren van kunst tot onderdeel van het leerprogramma maken, dan is deze sektor van de cultuur ten dode opgeschreven in een samenleving waar ze onder druk van de kommersie tot vrijblijvend konsumptie-artikel of gesubsidiëerd ghetto is geworden.

De onderwijsdoelstelling ISW is op zich als problematisch, daar ze uitspreekt dat er een -samenhang tussen de wetenschappen bestaat, terwijl intensiever en in breder kring dan ooit tevoren gedacht en geschreven wordt over onderscheid en overeenkomst tussen vormen en takken van wetenschap. De samenhang kan bovendien bestudeerd worden op twee nivo's: dat van de wetenschapsfilosofie en dat van de wetenschapssociologie; en slaan op 7 combinaties van samenhangen binnen en tussen taal-, natuur-, en sociale wetenschappen.

Tot zover de verkorte weergave (veelal letterlijk) van Tromp's artikel, met weglating van de passages die betrekking hebben op de situatie aan de T.H. te Eindhoven. In hoeverre de gesignaleerde landelijke 'lacunes'

ook opgaan voor onze Maastrichtse situatie verdient nadere bestudering. Een eerste voorzichtige inschatting mijnerzijds is dat in de 'eerste lacune' (die m.b.t. de beroepsuitoefening) in onze geneeskundige fakulteit tenminste voor een goed deel voorzien is. Daarnaast lijkt het me gewenst het denken over studium-generale-achtige activiteiten niet enkel over te laten aan de U-raad en eventueel door haar in te stellen commissies, maar ook op fakulteitsnivo (onderwijskommissie, commissie doelstellingen basisarts) aandacht hieraan te wijden. Dit laatste om de door Tromp elders gesignaleerde vrijblijvendheid te voorkomen.

Max Beekers.

WOORDEN

een hand vasthouden
is niet
zoiets als veel praten
mensen
overvlieden me
met
woorden
niet met handen
ze beplakken
m'n oren
m'n ogen
m'n gedachten
vol
zodat
m'n ziel allang
niet meer
de reinheid kent
en wie is het
die moet toegeven?
moet veranderen?
zich aanpassen
ben ik het?
of de mensen?
de maatschappij?
ik wil je aanraken
je hand
en dan weer
vrij zijn
en weer aanraken
een hand
Jouw hand?
een hand
geen woorden!
ik kus je ogen .....

Japi

Rubriek:

democratiseringsperikelen elders

Door: Hekon Pasman.

Inleiding:

De verkiezingen voor de U-raad zijn achter de rug. Binnenkort wordt ook hier een - geheel volgens de WUB samengestelde - U-raad geïnstalleerd.

Dit heuglijke feit, dat enig cachet kreeg doordat hier niet nader te noemen gebeurtenissen een aantal mensen ertoe bracht in de politieke arena te treden, schaart ons in de rij der wetenschappelijke instellingen, die bestuurd worden volgens het toenmalig compromis van Veringa: de WUB.

De verkiezingen zijn toch nog in betrekkelijke rust verlopen, hetgeen volgens mij te verklaren valt uit het feit, dat de Limburgse Universiteit de herinnering aan de woelige periode mist, waarin de WUB tot stand gekomen is.

Wij moeten het zonder geschiedenis stellen. Slechts een enkeling voelde zich op grond van herinneringen of eigen ervaringen geïnspireerd om de democratisering ook hier gestalte te geven.

Dat moet wel gaan veranderen!

Op velerlei manieren is RULg namelijk betrokken bij het krachterspel, dat zich rondom het universitaire leven afspeelt.

Dit geldt zowel voor de bestuursvorm zelf:

nog steeds liggen er op het Ministerie van O.&W. in Den Haag plannen klaar om de W.U.B. op een aantal essentiële punten terug te draaien. (Zie Maffius nr.2)

Als voor het wetenschappelijk onderwijs: de discussie over de herstructurering van het wetenschappelijk en het hoger beroeps-onderwijs zijn in volle gang.

Er is alle reden om ons - naast de plaatselijke hangijzers - ook tegen de achtergrond van landelijke ontwikkelingen nú met zijn allen met schwing te verdiepen in het wel en wee van de universiteit en om het werk van de universiteitsraad nauwkeurig te gaan volgen en soms voor te zijn.

Wij kunnen daarbij gebruik maken van ervaringen aan andere universiteiten. Om die ervaringen gemeengoed te laten worden van de RULg-populatie, wil ik regelmatig reportages maken over gebeurtenissen en ontwikkelingen aan andere universiteiten en hogescholen.

Ditmaal een uitvoerig artikel over de verwickelingen aan de afdeling **Bouwkunde** van de Technische Hogeschool Delft.

Bouwkunde Delft: 7 magere of 7 vette jaren?

De afdeling Bouwkunde van de Technische Hogeschool Delft was één van de universitaire instellingen in Nederland, waar zeer intensief door studenten en docenten aan de democratiseringsperiode, die sinds 1968 is ingezet, inhoud werd gegeven. Al in mei 1969 werden er op een plenaire vergadering de drie beroemd geworden moties aangenomen, waarin o.a. werd bepaald dat de algemene vergadering van docenten, studenten en tapmedewerkers via het one-man-one-vote systeem het hoogste orgaan van de afdeling werd.

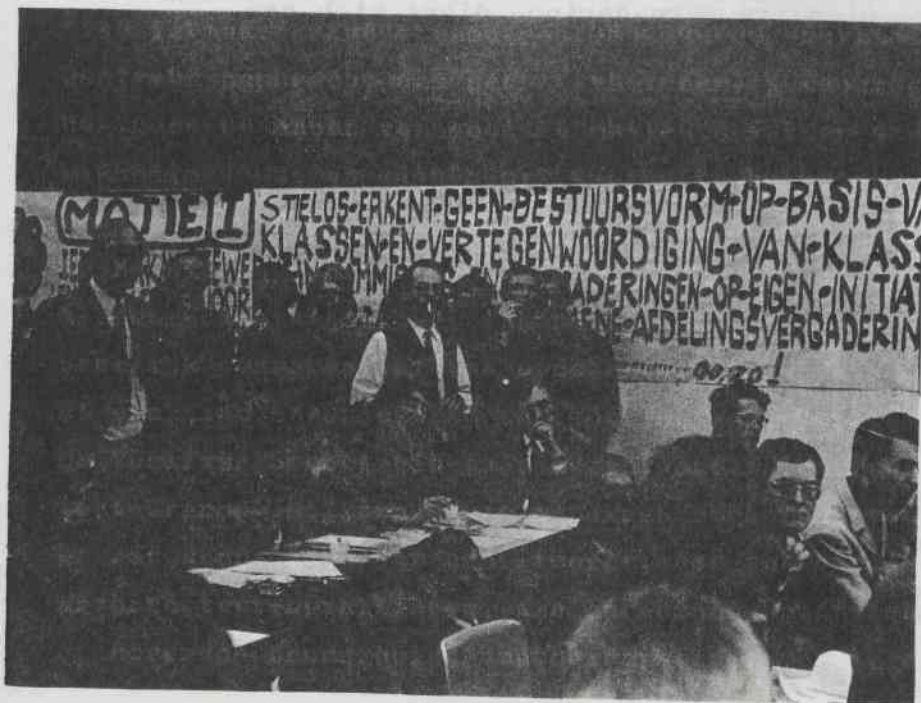

Aan de felheid en geëngageerdheid van de gebeurtenissen uit die tijd is zeker niet vreemd, dat Bouwkunde enerzijds een enorme aantrekkingskracht was gaan uitoefenen op de groep studenten, die mede op grond van sociale motieven wilden studeren (een ontwikkeling, die op zijn beurt weer werd beïnvloed doordat studenten voor het eerst in de geschiedenis uit brede lagen van de bevolking voortkwamen), terwijl aan de andere kant het architectuur-onderwijs zowel inhoudelijk als qua bestuursvorm behoorlijk conservatief was opgezet.

De architecten-opleiding was tot 1969 gemonopoliseerd door wat de "Delftse School" is gaan heten, onder leiding van de architect Granpré Molière. Deze man was hoogleraar van 1924 tot 1952 en van diens hand waren de regels, die tekenend zijn voor de architectuur-opvattingen, die jarenlang Delft beheerst hebben:

"Boven de handarbeid, de hoofdarbeid;
 Boven de arbeider de intellektueel;
 Boven de nuttige kunst de bouwkunst en
 Boven de bouwkunst de dichtkunst".

Het is niet verwonderlijk dat het enorme contrast tussen de bestaande inhoud van de architecten-opleiding, die in stand gehouden werd door een hiërarchische structuur, en de instelling van de studentenpopulatie tot uitbarsting kwam!

Vanaf mei 1969 is aan de afdeling Bouwkunde een proces in gang gezet, waarin én met de structuur én met de elitaire inhoud van het onderwijs moest worden afgerekend. In dat proces kon het one-man-vote systeem niet gehandhaafd worden.

mei 1969: de plenaire vergadering, waarmee het begon.

Het al genoemde Veringa-compromis van 1971 werd óók van toepassing op deze afdeling, met dit verschil dat via het experimenteel-artikel van de WUB werd afgeweken van de 2 : 1 : 1 formule (WP., niet-WP., Studenten) en van een verkiezingssysteem per geleiding.

De afdelingsraad van Bouwkunde werd (en is nog) samengesteld uit 3 x 8 vertegenwoordigers, die gedeeltelijk over de geleidingen heen zijn verkozen.

Het zou hier te ver voeren om al de gebeurtenissen, die sinds het begin van de democratiseringsgolf zijn gepasseerd, aan te halen.

Interessant om te noemen zijn de instelling van een studierichting "volkshuisvesting" (1972), die tot dan volledig had ontbroken; het wegvallen van de zware selectie na het eerste jaar,

dat nu een voornamelijk informatief karakter heeft; de invoering van projectonderwijs; en de benoeming van een flink aantal buitengewoon hoogleraren, telkens voor de duur van drie jaar, wier visie en architectuur-opvattingen ten opzichte van "de Delftse School" een verademing was.

Het conflict:

Nu -7 jaar na de eerste plenaire vergadering- dient zich een zo op het eerste oog ernstig conflict aan: juist op het moment, dat er bij de staatssecretaris een aanvraag moet worden indiend om het bestuursexperiment te mogen voortzetten, een aanvraag, die wordt voorafgegaan door een soort opiniepeiling naar de ervaringen met de bestuursvorm, juist op dit moment dienen 6 "buitengewoon" hoogleraren hun ontslag in:

Herzberger, v.Eyck, Choisy, Oudejans, Hardy en Rietveld.

Het is geen gewoon ontslag, zoals bij de duizenden mensen, die jaarlijks van baan veranderen, maar één met een politiek tintje. V.Eyck liet in een paginagroot artikel in "de Volkskrant" noteren: "Dat er in Delft minder meisjes studeren dan op welke hogeschool ter wereld ook verklaart al wat voor 'n wereldje het daar is.

Eerst de Inquisitie, dan de beeldenstorm en tenslotte de padvind-ers. Voor mensen van mijn soort is geen plaats meer. Wij zijn voor hen een tijdperk dat voorbij is. Uitstekende architecten en docenten worden meedogenloos op de schopstoel gezet. Minachting voor het individu en de kwaliteit. Zelden heb ik mensen zo weinig blijk zien geven van mededogen voor mensen. In plaats daarvan hebben ze vergaderzalen, commissies, tribunes, echte naambordjes: één grote imitatie van dat wat ze aanvallen en inderdaad behoren aan te vallen. O, wat is dat 'n eng lokaal spelletje in dat enge gebouw in Delft".

Deze van Eyck is geen kleine jongen; hij behoort tot de zgn. Club van Tien, een groep van tien zeer vooraanstaande architecten uit de wereld.

En Hertzberger liet in datzelfde interview uit zijn mond optekenen: "Elke vinger die je uitsteekt moet je motiveren. Er is geen greintje vertrouwen in je ervaring. Als ik voor iemand respect heb, laat ik hem niet over alles wat hij doet rapporten schrijven".

Kortom: via deze twee woordvoerders van de '6 van Delft' wordt de aanval ingezet op de verworvenheden van 7 jaar democratisering en wordt -impliciet- getwijfeld aan het nut van die ontwikkeling. Immers in plaats van "de onmenselijke architectuur van stadhuizen en verderfelijke stedenbouw" en "het wereldje vol toga's en kaalkoppen" is er nu een "demonisch walsbedrijf, waar niemand verantwoordelijk is en alles "namens" praat". (v. Eyck en Herzberger).

Dringt zich bij een buitenstaander, wiens informatie beperkt blijft tot persartikelen, niet de vraag op: wat is er dan bereikt? Wat hebben 7 jaar democratiseren dan opgeleverd?

Zo krijgt dit conflict verderstrekkende betekenis dan dat het voor Delft heeft. In feite is het verschijnsel democratisering zelf aan de orde.

De kern van de kritiek van de "6 van Delft" is, dat zij hun talent om te ontwerpen, hun "kunde" niet overal en altijd willen onderwerpen aan de beoordeling van een afdelingsgemeenschap.

Je moet toch als een over de hele wereld gerenommeerd architect je ideeën en je visie op het ontwerpen kunnen presenteren, zonder dat je daar telkens weer verantwoording voor moet afleggen. De architectuur en de architectuuropleiding is nu eenmaal niet volledig aan objectieve criteria te onderwerpen.

Naar mijn smaak stuiten we hier op de discussie, die we in Maastricht ook van het begin af aan voeren: de discussie over de inhoudsdeskundige versus de procesbegeleider. Uit alle persberichten blijkt, dat Herzberger en van Eyck in feite zeggen, dat zij niet teveel in hun inhoudsdeskundigheid beknot willen worden, omdat deze -gezien hun talent en reputatie- voor een deel boven kritiek verheven is.

Is dat voor ons niet een achterhaald standpunt? Ik hoor Roelof nog zeggen, dat er op andere medische faculteiten lieden en vakgroepen bestaan, die van de studenten een patholoogje of fysioloogje willen maken. Aan de MFM is dat hobbyisme (vakidiotisme) niet mogelijk. De cloe in Delft is, dat daar sedert een aantal jaren een proces in gang gezet is, waarin de inbreng van elke vakman regelmatig aan een beoordeling wordt onderworpen en vergeleken wordt met de uitgangspunten van een afdeling, die per jaar zo'n 300 à 400 afgestudeerden moet opleveren. En voor zoveel kunstenaars-architecten is nu eenmaal geen plaats én geen behoefte!

Ten bate hiervan is een uitgebreid systeem van vakgroepen, studievergaderingen, kernwerkgroepen, studieprogramma architectuur en commissie onderwijsprogramma uitgedokterd, dat bedoeld is om het onderwijssysteem regelmatig en door zoveel mogelijk betrokkenen te laten beoordelen.

Van de heren, die de autonomie van de hoogleraar gewend zijn, zal dit wel een hele overgang zijn.

Ons moet het toch wel erg vertrouwd in de oren klinken. Het conflict in Delft gaat niet alleen over de structuur en bestuursvorm van een afdeling, maar strekt zich uit tot de inhoud van de opleiding zelf en tot de beoordeling van wat een -laten we zeggen- basis-architect moet kunnen.

Dat de discussies daarover aan een reeds lang bestaande opleiding niet zonder moeilijkheden en wrijvingen gepaard gaan, is vanzelfsprekend. Het wordt echter een merkwaardige zaak als de discussiebijdrage van een aantal prominenten door hen én door anderen gebruikt gaat worden als politiek middel tégen de verworvenheden van de democratisering. Een discussie verwordt op zo'n manier tot demagogie.

In mijn ogen heeft Prof. Weeber, de decaan van de afdeling, gelijk als hij stelt:

"Veel jongeren vonden wat zij* zeiden niet meer het laatste woord. Er kwam kritiek op de plaats van de architect in het bouwen. We zijn meer gaan beseffen, dat we niet alleen maar architecten afleveren maar vooral bouwkundig ingenieurs, mensen die het woonbeleid in de gemeentes mee gaan bepalen. Die moeten ook alles weten van huurprijzen, woongedrag, planning. Vandaar dat hier wel gezegd wordt: laat dat ontwerpen nou maar even zitten, laten we eerst onze plaats in die samenleving onderzoeken. Daarom is ook de opvatting van de geschiedenis anders geworden. De samenhang tussen bouwvorm en maatschappijvorm komt in de plaats van het bekijken en analyseren van oude gebouwen."

.....

"Je kunt niet 2200 mensen de indruk geven dat je ze opleidt voor solist. De meesten zullen gewoon als orkestleden moeten optreden. Die paar vedetten komen er toch wel uit."

Ik denk dat we een vergelijkbaar verhaal kunnen ophangen over de opleiding in de geneeskunde.

Maar dan zonder al te scherpe conflicten, althans hier!

*zij: dit slaat op de docenten (H.P.).

in de kijker: rob reneman

Interview: Max Beekers

Foto's: Dirk Jan Braggaar

In de Kijker deze keer Rob Reneman, hoogleraar fysiologie, voorzitter researchcommissie, lid F.B.O., hoofdprojektleider Sportgeneeskunde.

MB Welkom in de Kijker, Rob. Voor we aktualiteit induiken: vertel eens wat over jezelf, wie ben je, waar kom je vandaan?

RR Ik ben opgegroeid in een middenstandsgesin in een volksbuurt. Vandaar ben ik naar een academisch milieu gegroeid; ik heb dat aan mijn vader te danken, een heel verstandig man. In die volksbuurt heb ik een goede leerschool gehad, een leerschool die me in de universitaire wereld steeds meer te pas komt.

MB Bedoel je een 'vechtschool'?

RR Nee, ik ben zelf geen vechter, ik heb de pest aan geweld, maar om dat te ontlopen in een volksbuurt moet je goed van de tongriem gesneden zijn en de situaties goed aanvoelen en ik denk dat dat me in sociale omstandigheden heel vaak geholpen heeft..... Ik hou niet van slaan..... ik heb ook meestal sporten gekozen waarbij het lichamelijk contact te vermijden was; daarom ben ik ook snel met voetballen opgehouden. Maar eh..... ik was te dom om naar de middelbare school te gaan... nou, dat heb ik wel verwerkt; maar een van de weinige frustraties uit mijn leven, dat is mijn gereformeerde achtergrond. Mijn ouders waren niet gereformeerd, maar die school wel, en dat was de enige 'nette' school (het was vlak voor de oorlog). Die gereformeerde school daar ben ik nooit overheen gekomen, daar zet ik me nog steeds tegen af. Na de mulo ben ik naar de middelbare school gegaan en daarna medicijnen gaan studeren in Amsterdam. Eigenlijk wou ik geoloog worden, maar twee jongens uit de basketbalploeg gingen medicijnen studeren, dus ik ook maar. Ik ben medicijnen blijven doen, omdat ik het toch wel een leuk vak vond. Ben geen huisarts geworden, omdat ik wel pretendeer goed met mensen om te kunnen gaan, maar...eh.... mijn vader, die me erg goed kende, raadde het me af omdat ik niet ééuwig goed met mensen om zou kunnen gaan. Dat had ie wel goed geschoten, geloof ik, ik zou al moe

worden van het gezeur. Ik zeg dat heel eerlijk, ik bedoel het niet negatief; als je het doet moet je het goed doen, en ik ben niet de figuur om de funktionele klachten te behandelen. Ik zou op den duur een slechte huisarts geworden zijn.

Bij toeval kwam ik in de anaesthesie terecht, een militair hospitaal, ik zat in militaire dienst. Mensen in slaap brengen bij operaties, weet je wel. Ik wou eigenlijk chirurg worden, dat sprak me wel aan; ik liep toen tegen Wieberdink aan, via hem en een klinisch fysiologisch promotieonderzoek ben ik de fysiologie ingetuimeld, maar niet na de anaesthesie te hebben afgemaakt. Belangrijkste motief voor dat afmaken was een sociale basis te hebben, een stuk zekerheid, de mogelijkheid om daarop terug te vallen. Daar speelt de volksbuurt weer een rol; ik weet dat mensen kwetsbaar zijn. Dat is het grote probleem met mensen die zijn opgegroeid in academische milieu's, die mensen denken dat ze niet kwetsbaar zijn, zeker niet als ze een bepaalde positie bereikt hebben. Je ziet het in de industrie én aan de universiteiten.

De 'hypertrofie van het hoogleraardom'. Ik heb wél een hang naar een stukje sociale zekerheid. Op het moment dat die mensen merken dat ze kwetsbaar zijn verharden ze zich en dan krijg je konservatisme. En konservatisme is naar mijn smaak infantiliteit. Als een kind merkt dat zijn servet, dat altijd links van zijn bord ligt, ineens rechts ligt, raakt-ie in paniek. Echt konservatisme is onvolwassenheid.

MB Waarin uit zich dat konservatisme bij hoogleraren?

RR Het behoud van positie, hè, daar gaat het om. Of beter: van mandaten. De positie is gegarandeerd voor het leven; iets wat voor mij ook ter diskussie staat. Ik vind dat een hoogleraar zich evenzeer moet waarmaken als de jongste medewerker. Maar eh... de democratie tast ze aan, bij ons projektensysteem natuurlijk nog meer. Je wordt beoordeeld... de mensen die dat niet aankunnen, gaan zich afschermen: territorium-verdediging, kompetentie-kwesties. Autoritaire beslissingen in de kapaciteitsgroep. Wat is er nou heerlijker dan mensen in je kapaciteitsgroep die het beter weten dan jij?

MB Hoe kwam je in Maastricht terecht?

RR Na Utrecht zat ik 2 jaar bij Jansen Farmaceutica in Beers, België, een bedrijf waar geweldig intensieve research-activiteiten zijn, op

goed nivo. Daar heb ik geweldig veel geleerd. Farmacologie, een nieuwe dimensie voor mij, en management, research-management. Dat komt me nu ook weer van pas. Maastricht kwam in de picture doordat anderen op mij geattendeerd hadden. Na ampele overweging heb ik dat toch maar gedaan; als een soort uitdaging aanvaard. Maar Winanda heeft gezegd: dit is de laatste keer dat je iets nieuws begint.

MB Was het hoogleraarschap wel iets wat je al langer ambieerde?

RR Eerlijk gezegd heb ik een deel van mijn leven gewoon gepland. Ik zei tegen mezelf: als ik voor mijn veertigste geen lector of hoogleraar ben, dan ga ik de universitaire wereld uit. En dat is niet omdat ik zo graag hoogleraar wil zijn, want ik hecht geen barst aan die status, dat interesseert me geen..geen..echt helemaal niks. Maar ik heb gezien dat alle mensen, ook hele goeie, die na hun veertigste, om welke reden dan ook, vaak politieke redenen, uit de boot vielen, zo waanzinnig gefrustreerd raakten tussen hun veertigste en vijftigste, dat ik heb gezegd: wie ben ik dat ik dat niet zou worden. Ik had ook met Winanda afgesproken dat ik in dat geval wat anders zou gaan doen, al was het bedrijfsarts of zo. Ik wil niet in de rij van de gefrustreerden meelopen.

MB Je bent voorzitter van de researchcommissie. Vergelijk die eens met de onderwijs- en de gezondheidszorgcommissie.

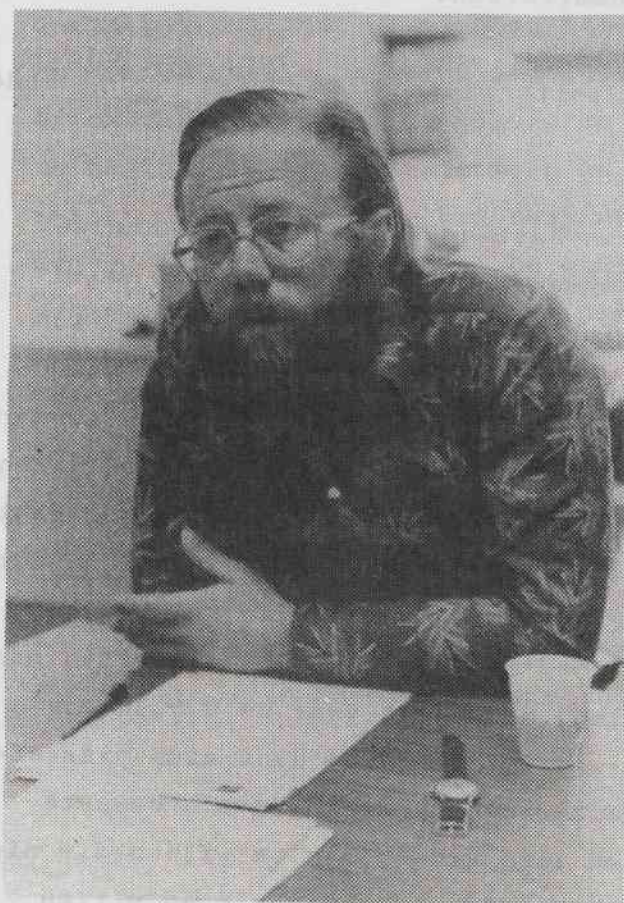
RR Ik kan natuurlijk niet oordelen over die andere commissies, ik heb er nooit bijgezet. De onderzoekcommissie funktioneert redelijk, we hanteren zoveel mogelijk een zakelijke benadering. Onze voorsprong op de andere commissies is dat projektgebonden activiteiten op het gebied van onderzoek nationaal en internationaal bekend zijn. We hebben dus een referentiekader.

Met betrekking tot de gezondheidszorgcommissie wil ik nog wel iets loslaten. Die verschilt met de researchcommissie van mening over zijn taakstelling. Wim Brouwer (voorzitter gezondheidszorgcommissie, MB) en ik hebben daar vorige week over gebabbeld. Belangrijkste punt is dat projektgebonden onderzoek, als het zich afspeelt op het gebied van de gezondheidszorg, ook in de gezondheidszorgcommissie behandeld zou moeten worden. Ik heb daar problemen mee. Op de eerste plaats hanteren zij andere criteria, en terecht. Tweede: je krijgt dubbele

beoordelingen; maar vooral: het vlees is zwak; als de normen in de researchcommissie hoger zouden liggen, dan zouden mensen de gezondheidszorgcommissie als tweede kanaal kunnen misbruiken. Je kunt dat nu nog overzien, maar als we groter zijn, moet je je geen illusies maken dat dat niet langs elkaar heen klooit. De researchcommissie heeft nu ook een paar punten opgesteld over de taakstelling van de gezondheidszorgcommissie; dat klinkt natuurlijk verdomd arrogant, maar eh... het polariseert misschien ook een beetje, maar dat moet. Ik geloof in het model van polarisatie, maar dan wel op één, geweldige, voorwaarde, en dat mis ik vaak bij actiegroepen, dat de discussie op gang blijft. Polariseren binnen discussie is voor mij het enige aanvaardbare model. Anders lul je gewoon langs elkaar heen. Maar ook dit wordt weer opgelost; er zijn waanzinnig veel taken voor de gezondheidszorgcommissie. De kwaliteit van de gezondheidszorg, om dáár een model voor te ontwikkelen, daar heb je je handen vol aan. In feite hebben zij het veel moeilijker dan wij.

MB De commissies, waar we het nu over hebben, zijn straks adviescommissies voor de fakulteitsraad. Hoe zie je de komst van die fakulteitsraad? Blij? Wantrouwen?

RR Eh... gemengd. Ik heb de WUB toegejuicht, hoewel voor sommige goed funktionerende groepen de komst van de WUB een stap terug is geweest. Ik vind dat voor een groep van een man of 15 tot 20 het one-man - one vote moet gelden. Vanuit dat kader juich ik de fakulteitsraad toe: de besluitvorming wordt open. Belangrijk is dat er goeie mensen in die raad komen. Samen met een goed, krachtig bestuur heb je geen enkel probleem; dan funktioneert zo'n raad ook.

Aan een aantal fakulteiten zie je echter, en daar komt mijn angst dan ook vandaan, dat er niet de juiste mensen in de raad zitten. Vaak extreme mensen. Rechts of links. Die belemmeren het funktionieren van zo'n raad. Je kan dan ook als beleidsadviescommissie wel naar huis gaan.

Maar, dat moet ik onmiddellijk inkalkuleren, dat het bestuur ook iedere raad krijgt die ze vraagt. Dat bestuur wordt wel door die raad gekozen, al dan niet uit haar midden, maar het funktionieren en de samenstelling van de raad wordt mede afgespiegeld door het bestuur.

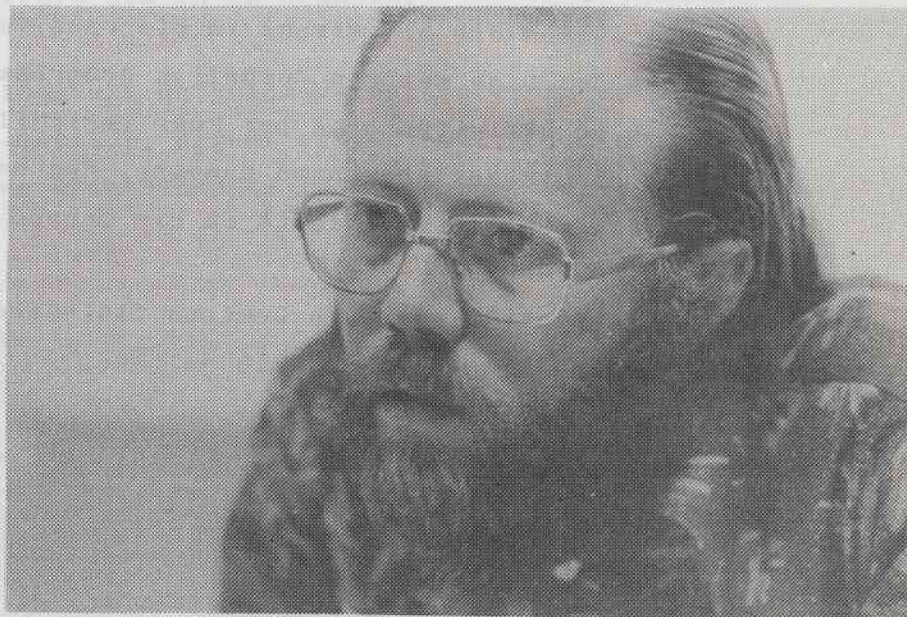
Als ik dat nou doortrek naar ons Kollege van Bestuur, waar ik toch een beetje de angst heb beluisterd van: als die U-raad toch maar goed funktioneert... ik heb ook tegen de voorzitter van het K.v.B. gezegd: als het K.v.B. goed is en krachtig, dan is een U-raad alleen maar een zegen, die je behoedt voor stomiteiten.

MB Waarom heb je de toekomstige fakulteitsraad een paar maal het 'tweede elftal' genoemd?

RR Dat idee was niet van mij, maar van Rottier. Maar het sprak me wel erg aan. In onze setting van dit moment heb je een beperkte keuze van mensen met bestuurlijke ervaring. Als je nou ziet dat het lidmaatschap van raden onverenigbaar is met het voorzitterschap van de voorbereidende commissies, met jaarkoördinatoren, hoofdprojektleiders, dan heb je niet meer zo heel veel te vergeven aan mensen met ervaring. Dan wordt het belangrijk wat het éérste verkozen wordt. Als je eerst de U-raad kiest en je hebt op 6 van de 10 zetels kapabele mensen zitten met grote ervaring en de overige 4 zijn mensen die het vak bewust willen leren..... Hans Philipsen is zo'n man van het eerste garnituur, grote bestuurlijke ervaring, kandidaat voor de U-raad....

Als de fakulteitsraad het eerste was gekozen, had Hans zich misschien kandidaat gesteld voor de fakulteitsraad, hoewel Hans z'n bewuste keuze de U-raad is. Hoeveel mensen zijn er nou aan te wijzen die niet al op sleutelposities zitten, zich kandidaat voor een raad willen

stellen, en dan nog over bestuurlijke ervaring beschikken?

Een handjevol.

Ik wil trouwens nog wel zeggen dat ik de U-raad in deze fase erg belangrijk vind. Het gaat nu om het vechten voor de tweede fakulteit, om de personeelsbezetting tot 1984-85, daaromtrent. Het gaat om een evenwichtige verdeling tussen de diensten en de eerste fakulteit en de tweede qua formatieplaatsen en last but not least: de nieuwe voorzitter van het Kollege van Bestuur. Daar moet je met een aantal goeie mensen inspraak in hebben. De man die Rottier opvolgt als die op 1 januari weggaat, dat moet de nieuwe voorzitter worden, en aan zo'n man zit je 5 jaar vast.

MB Je bent een aanhanger van Pro?

RR Ja. Toen ik zag welke mensen zich tot Pro aangetrokken voelden, dacht ik: daar zit een stuk kwaliteit. Als ik kijk naar Hans en Wijnand, die beiden een grote bestuurlijke ervaring hebben... en zeker Hans.. en die bereid zijn namens de wetenschappelijke staf die kar te gaan

trekken.. nou, dat is een goeie zaak. Het zijn ook beide mensen die hun mond open durven doen; daarbij zit Hans in een relatief onkwetsbare positie, Wijnand minder, maar ook Wijnand is erg duidelijk, erg principieel. Het zijn beide eerlijke mensen; belangrijk.

Tweede argument: ik wil duidelijk weten wat het stemgedrag zal zijn van de mensen die mij straks in die raad vertegenwoordigen.

Pro was de enige met een duidelijk programma op tafel. Bij die anderen kan de besluitvorming per keer verschillen, daar heb ik geen zicht op. En als ik dat programma dan zie, dan denk ik: dit zou ik zelf ook wel willen entameren, als ik in die U-raad zat. Dus: Pro.

MB Iemand van het Biomedisch Centrum fluisterde mij deze vraag in: Waarom heb je geen vrouwen in je groep?

RR Ik heb twee vrouwen in mijn capaciteitsgroep. Onvolprezen Bebbie en, sinds kort, Els. Het gaat kennelijk om de overigen, ik zou bij God niet weten of dat een diepere oorzaak heeft. We hebben één analist in de groep, en dat is een mannelijke, en.... ja, dat is min of meer bewust geweest. Leuk dat je 't vraagt, want ik heb er eerlijk gezegd nooit over nagedacht. Eh.. ik heb voor een man gekozen als analist, en ik denk dat ik dat de tweede keer weer zal doen, omdat de continuïteit daar groter is. Het gaat niet om de capaciteiten, maar bij analistes loop je het risico van huwen, ophouden, kinderen krijgen, enzovoort. Ik zal dus denk ik altijd de voorkeur geven aan een mannelijke. Maar gelukkig heb ik dat nu niet meer alleen voor het zeggen. Ger van der Vusse zal daar een heel belangrijke stem in hebben.... Maar ik heb niks tegen vrouwen.

MB De extra-honorering is in discussie geweest; en hoewel je het niet aan de grote klok hebt gehangen, is bekend dat jij, jouw groep, een duidelijk standpunt hebben, één dat afwijkt van dat van het Kollege van Bestuur.

RR Ja, het wijkt geloof ik niet zo heel veel meer af, tenminste dat hoop ik. We hebben nogal wat overlegd. Belangrijkste is: wij gingen verder dan de nota Jansen. De nota Jansen distancieert zich van de adviseurschappen. Enkel een meldingsplicht, maar daar zitten ze duidelijk mee in hun maag; terwijl het K.v.B. wél alle onderwijsactiviteiten blokkeert en aanmerkt als extra-honorering. We willen de adviseurschappen op één noemer, juist omdat die gekoppeld zijn aan de hogere inko-

mens en de onderwijsactiviteiten aan de lagere. Je pakt dus nu de lage inkomens en laat de hoge vrij. Maar eh.. dan ook iedereen, dus ook de leden van het K.v.B., die adviseurschappen hebben. Vic en ik waren wat dat betreft goede gesprekspartners: we hebben beide adviseurschappen en zijn bereid die in te brengen.

MB Hoe lijkt het je om gelden uit de gezondheidszorg terug te laten vloeien naar de premie-betaler, direkt of indirekt, of die gelden in onderhandeling met de ziekenfondsen te bestemmen voor research-activiteiten?

RR Daar heb ik eerlijk gezegd nooit heel goed over nagedacht. Ik kan alleen een eerste reactie geven: het idee is geweldig sympathiek. De overflow voor het algemeen nut, ik zou daar veel voor voelen, om dat terug te laten vloeien naar mensen die het uiteindelijk moeten opbrengen. Maar, dan zou ik het inderdaad wel als 'gelabeld' geld willen zien; dat het inderdaad een bestemming krijgt. In de vorm van een tweede of derde geldstroom voor projektgebonden activiteiten, dat zou een mogelijkheid zijn.

MB Je bent uit de commissie Randwijck gestapt. Wat is, wat was die commissie?

RR Als ik het goed begrepen heb, want ik ben eruit gestapt zonder dat die commissie ooit bij elkaar is geweest. Ik heb alleen grofweg de

taakstelling. Ik zat erin namens de fakulteit. Swint namens de diensten. We waren een werkgroep van de grote commissie. Ik ben eruit gestapt omdat ik de voorlichting over Randwijck inadekwaat vond. Alleen het F.B.O. is op de hoogte gesteld, ook niet op adekwate wijze. Daarna de regio, zonder dat de universitaire medewerkers werden ingelicht. Ik heb me teruggetrokken om de discussie op gang te brengen, en dat is ook gelukt. Ik doe zoiets alleen als het functioneel is in mijn ogen; en ik heb, dacht ik, een redelijk goed gesprek met Tans gehad daarover. Binnenkort komt er een briefing voor de medewerkers over Randwijck. Mijn zorg was dat Wilma, projekt-ontwikkelaar die achter het SMEC zit, grip zou krijgen op het functioneren van de universiteit en het ziekenhuis. En Tans heeft mij verzekerd dat de universiteit zich tot niets verplicht heeft. Voor mij is belangrijk dat onze idëetjes, die vaak afwijken van gangbare paden, gerealiseerd kunnen worden. Overigens is de ruimte waarop wij kunnen stoeien, nog altijd 42 hectare. Als je dan nagaat dat Rotterdam, de fakulteit, op 6 hectare is gebouwd.

- MB Je hebt 25 formatieplaatsen geëist voor researchprojekten. Je dreigde zelfs met aftreden. Stel dat je er 20 krijgt?
- RR De researchcommissie vindt dat je alleen een beleid kunt voeren met een 'pool' van formatieplaatsen. Die 25 is natuurlijk geen wet van Meden en Perzen. Eind juni hebben we beter inzicht in wat nodig is. Ik moet een beleid kunnen voeren, ik ga er niet als pias bij zitten, dan ga ik liever wat anders doen. Die 25 is eigenlijk meer geënt op het feit dat er 35 gereserveerd zijn, waarbij ik dacht: 10 voor de diensten. Ik vind dat de fakulteit ook meer kan eisen dan de diensten, omdat in verhouding tot de begroting van '75 een aantal diensten veel sterker gegroeid zijn.
- MB Tot slot, wat heb ik niet gevraagd, en had je willen beantwoorden; of kwijt-gewild?
- RR Nou ga ik natuurlijk de mist in, daar had ik op moeten anticiperen natuurlijk. Ik wórd nu gestraft voor het feit dat ik Maffius niet zo heel goed lees.... Wat ik nog wil zeggen heeft betrekking op de kapasiteitsgroepen. Onze hele groep heeft nogal wat ideëen daarover en ik ben helaas niet op de kapasiteitsgroepshoofdenkonferentie geweest. In de fakulteit zijn daar nogal wat verschillen van mening over. In de kapasiteits-

teitsgroep is belangrijk: a. de kommunikatie; b. problemen moeten direct open uitgepraat worden, en dat kost tijd; en c. je moet delegeren. Een aantal hoofden van kapasiteitsgroepen kunnen dat niet. Bij ons is dat heel duidelijk geregeld: Vic doet alle onderwijszaken, dus Vic komt bij mij binnen om te zeggen, wat ik aan onderwijs moet doen; dat doe ik t.a.v. het onderzoek, en er zijn andere, isotopenactiviteiten, doet Ger weer, komputeractiviteiten weer een ander.

Je moet delegeren, je moet je kapasiteit gebruiken. Nu zijn we weer op het uitgangspunt van straks: de angst, de autoriteit van de hoogleraar, het cirkeltje. Die mensen zijn ook niet bereid tot delegeren. Ik ben voor een kapasiteitsgroep van 'one man - one vote', als je daar maar aan verbindt dat, als je je besluit eenmaal democratisch genomen hebt, de uitvoering aan één man opgedragen wordt. Dat is een onvoorwaardelijke conditie, de uitvoerder die verantwoordelijk is, moet aanwijsbaar zijn.

Om deze reden was ik geweldig tégen de programma-realisatie-functie zoals die aanvankelijk in het fakulteitsreglement gestaan heeft. Want dan krijg je weer de anonimiteit van de kollektiviteit, van de onbegrepen tussenlaag.

Aan de studenten:

We willen jullie er nog aan herinneren, dat de mogelijkheid er is allerlei vaardigheden te herhalen c.q. op peil te houden (dus los van de per onderwijseenheid te trainen vaardigheden).

Ook hiervoor afspraken maken.

Het skillslab.

In verband met de fakulteitsraadsverkiezingen vergadert

PRO

op dinsdag 8 juni om 12.30 uur in de 'filmzaal'.

Agenda: vaststellen 'programma'

vaststellen kandidaten-lijsten.

Alle fakulteitsleden, die zich tot Pro aangetrokken voelen, zijn welkom.

brief aan de gekozen studenten

U-R leden

Bloemen,

Ik hoop dat jullie het nou nog steeds leuk vinden om gekozen te zijn. Anders wordt het verdomd hoog tijd dat jullie zin maken..

Ik schrijf jullie een briefje in het openbaar omdat ik op deze manier en jullie en de rest van de studenten erop opmerkzaam wil maken dat jullie zelfs nu nog steeds aanspreekbaar zijn, en dat het eigenlijk de bedoeling is dat zoiets ook gebeurt.

Maar we kennen onze pappenheimers goed genoeg om te weten dat je laten aanspreken ook een kunst is. Ze staan je vaak aan te gapen als 'n verdomd Lowieke als je ze iets te vertellen hebt. Lachwekkend, maar niet zo erg in het belang van een universiteitsgemeenschap.

En daarom wil ik jullie vragen ook daar iets aan te doen...

Een ander punt is nog jullie zitting in die raad zelf.

Ik wil jullie nog eens herinneren aan jullie rechten en plichten en vooral aan de Geest waaruit jullie zetel is geboren (1968..).

Laat je niet naaien, laat ons niet naaien, politiek is smerig maar we hebben genoeg groene zeep.. Blijf eerlijk en lach..

En als besluit wil ik nog even een heel, heel oud spreekwoord aanhalen:

"Het gouden puntje van een pen is het scherpste wapen dat ik ken"

Satori

day, johan

Beste studenten,

Het is alweer anderhalf jaar geleden dat de eerste aanzet tot datgene wat we nu KOKO plegen te noemen, werd gegeven nl. Coördinatie Commissie.

Wat was het ook alweer?

Wel, het waren een stel studenten en medewerkers, die samen een organisatie wilden stichten en die drie soorten belangen wilden behartigen nl.:

1. sport
2. ontspanning
3. reductie.

Dit hebben we toen enige tijd volgehouden. Jullie hebben ongetwijfeld wel enkele kleine vruchten van ons werk geplukt. Na verloop van tijd werd het ons duidelijk dat er in deze vereniging niet al te beste resultaten werden bereikt. We hebben toen besloten een nieuwe vereniging te stichten die wat beter in elkaar zat en waar alle studenten van de R.U.L. lid van kunnen zijn (uitsluitend studenten i.v.m. subsidies).

Jullie hebben toen allemaal een schrijven gehad, waarin het nogal ouderwets aandoende reglement was opgenomen. Maar dat moest weer i.v.m. de wettelijke goedkeuring van de vereniging. In de daarop volgende vergadering is een interim bestuur gekozen (Leo, Job, Maarten, Paul). Deze mensen

moesten ervoor zorgen dat de vereniging weer van de grond kwam. Er waren enkele problemen zoals subsidie, afspraken met College van Bestuur, het activeren van leden.

Er zullen voor enkele mensen nog wel wat vragen zijn. Deze vragen willen wij trachten te beantwoorden in een algemene bijeenkomst, waarvan wij hopen dat nu eens iedereen komt, zodat wij alle wensen te horen zullen krijgen.

Wij nodigen nogmaals alle eerste en tweede jaars studenten uit voor de vergadering op dinsdag 22 juni om 16.15 uur in de filmzaal.

Eén van de belangrijkste punten op die vergadering zal zijn het kiezen van een bestuur. Dit is nodig i.v.m. de oprichtingsakte. Voorts zullen er plannen uitgewerkt moeten worden voor het volgend jaar.

Natuurlijk kunnen ook vragen gesteld worden over de gang van zaken zoals die dit jaar is geweest.

Tot dan,

Het Interim Bestuur.

maffiu(s)tap-voor-(s)tap

Het vorige Maffiusnr. (5) was speciaal bedoeld om de mensen van het TAP-personeel eens aan het woord te laten. In dit nummer en het komende nummer willen we de mensen van het TAP-personeel naar voren halen, die een grote rol spelen bij het tot stand komen en verzenden van Maffius te weten: Chris Voskamp, Ben Meerstad, Toni Joosten, Corry Smits en Dick Spaans. Twee redactieleden Marijke Niemann en Eugène Herens, hadden met bovenstaande mensen een gesprek (interview zou een te zwaar beladen woord zijn) om inzicht te krijgen wat nu precies hun bemoeienissen t.a.v. Maffius zijn en hoe zij daar tegenover staan. Wat er zoal aan vooraf gaat, voordat u Maffius (meestal op tijd) in de bus hebt, hoort u nu uit de mond van Chris en Ben, opgetekend door Eugène.

Chris

"Het zorg dragen voor de lay-out en de illustratie van Maffius vind ik persoonlijk wel geinig werk. De opmaak van Maffius moet op één dag gerealiseerd worden, doch dat loopt weleens uit door op het nippertje binnengekomen stukken. Nu maffius steeds dikker wordt, krijg ik de hele klus alleen niet meer voor elkaar, zodat de lay-out vaker door iemand anders van onze groep gedaan wordt. De illustratie wil ik zoveel mogelijk zelf blijven doen".

Op onze vraag, hoe het figuurtje van Maffius geboren werd, antwoordt Chris: Bij het zoeken naar een zgn. mascotte voor Maffius gingen de gedachten van de toenmalige redactie uit naar iets wat zodanig flexibel moest zijn, dat het in verschillende hoedanigheden gebruikt kon worden en daarnaast enige binding moest hebben met de historie van onze huisvesting, aldus is het Maffiusfiguurtje geboren".

Wat vind jij van de kritiek op Maffius m.n. van het TAP-personeel en hoor je die op jullie afdeling ook?

"Daar hebben we op onze afdeling geen tijd voor, maar serieus ik vind die kritiek wel terecht. De huidige tendens van Maffius is nogal onderwijskundig gericht en eigenlijk politiek getint, daarnaast is er m.i. een te angstvallig waken, dat Maffius het karakter van een schoolkrant krijgt. De mensen van de centrale diensten sloven zich toch ook uit voor onze zaak maar komen in ons blad praktisch nooit ter sprake. Ik vind dat er ruimte gecreëerd moet worden b.v. in de vorm van rubrieken, waarin dan zaken aan de orde komen die een breder publiek aanspreken dan tot nu toe het geval is. Ik geloof dat men op het ogenblik denkt, dat wat men op z'n hart heeft niet meer in Maffius thuis hoort en dat is toch wel jammer. Misschien is het ook wel zo, dat mensen met goede ideeën bang zijn ze aan het papier prijs te geven omdat men zichzelf daartoe niet capabel acht. Wanneer dat zo is, vind ik dat, wat het op papier zetten betreft, vanuit de redactie de helpende hand geboden zou moeten worden. Zo vind ik het leuk om ideeën van anderen vorm te geven in illustraties, dat moet toch kunnen. Iemand heeft een goed idee maar kan het zelf geen vorm geven, een ander die dat vorm geven wel beheerst kan het dan toch uitwerken. Dat vind ik een ideale manier van samenwerken.

Al met al vind Chris het toch jammer, dat het in elkaar zetten van Maffius telkens weer zo'n haastklus moet wezen ook al gezien de nu nog beperkte technische mogelijkheden op het A.V.centrum. Bij het verder babbelen over

illustraties en zo belanden we automatisch bij het drukken van Maffius, zodat we nu beter kunnen overstappen naar Ben.

Ben

"Aangezien jullie van de redactie zijn, moest ik eigenlijk boos op jullie zijn omdat de kopij altijd veel te laat binnen komt. Het drukken wordt dan altijd werken op de valreep en dat kan weleens ten koste van de kwaliteit gaan. Het beiderzijds drukken vraagt nogal wat tijd. Na een kant gedrukt te hebben, moet je 24 uur wachten tot de druk voldoende droog is daarna kan de andere kant pas gedrukt worden. Tot nu toe is het zo, dat Maffius in twee dagen gedrukt word en er zodoende praktisch geen tijd over blijft voor ander werk. Dat geeft weleens conflicten, wanneer mensen met werk aankomen en niet kunnen of willen begrijpen, dat Maffius op dat moment voorrang heeft. Dan wordt er gezegd, wat is Maffius nu, Maffius kan beter wachten dan ik; wat moet je daar dan op antwoorden?"

Maar afijn, na het drukken is het verzamelen geblazen en na geniet te zijn kan Maffius de deur uit. Wanneer ik 'm dan zaterdag in de brievenbus vind, verheugt me dat telkens weer."

In de wandelgangen hoor je weleens, dat Maffius voor TAP-pers niet leesbaar zou zijn, wat vind jij daarvan?

"Ja, daar ben ik het wel mee eens, voor mij is Maffius op dit moment meer bedoeld voor studenten en W.P.ers dan voor anderen. Soms is het voor mij niet te lezen; je moest er eigenlijk een Maffius-woordenboek bij hebben. (Een Maf-boek dus, Marijke) Als ik Maffius ook als informatie blad wil zien, dan staat er verdomd weinig in. We hebben nu wel dat blauwe gedeelte, maar wat daar instaat gaat meestal boven mijn pet.

Welke informatie zou jij dan willen hebben?

Nou gewoon informatie voor het personeel en wat leuke dingen b.v. 'Kennen jullie die en die', zodat je weet wie en wat hier werkt en wat die mensen precies doen."

Doordat Ben de werkboeken drukt, komt hij veel in contact met koördinatoren van planningsgroepen en daar wil hij nog wel het een en ander over kwijt.

"De koördinatoren van planningsgroepen houden geloof ik wedstrijd, wie het mooiste werkboek heeft. De een moet papier zus de ander bewerking zo, om je rot te lachen. Wanneer de werkboeken gedrukt worden, zie je ze regelmatig met angstige blik naar binnen stuiven, bang dat het boek niet op tijd klaar komt. Aan de andere kant vind ik het toch ook wel leuk dat ze interesse hebben voor het drukken.

Met Ben over drukken praten, betekent over machines en allerlei ingenieuze druktechnieken filosoferen. Voorlopig is de eenmans drukkerij nog beperkt in zijn mogelijkheden. Daarom juist vinden we het knap, dat Maffius telkens weer gaaf tevoorschijn komt.

stuiptrekkingen

Stuiptrekkingen van een antiekultuur.

De titel is een variant op een boek van Roszak, maar heeft in dit verband alles te maken met Pinkpop.

Velen van jullie zullen dit jaar (weer) naar een popfestival gaan, en as maandag is dat Pinkpop. Waarom??

Achter dat waarom is het helemaal niet moeilijk een boek te schrijven en ik sla het dan ook maar grif over, van de ene kant omdat ik er geen tijd voor heb, en van de andere kant omdat zoiets bij jullie helemaal niet aanslaat, snap je?

Pinkpop...

Ik zou maar een L.P. gaan kopen van de groep die je het beste vindt, een live-L.P. Maar ga maar niet naar Pinkpop.

De tijd van de festivals is voorbij. De tijd van de Flowerpower is niet meer te kijk, te koop of op te wekken door een festival.

Als jullie die Spirit zo sjiek vinden zul je die al nu moeten hebben. Het enige wat je met een kaartje voor Pinkpop koopt is een vrijkaartje voor een egotrip, samen met zo'n dertigduizend andere mensen.

Nee, ga maar niet naar Pinkpop. Koop maar een kaartje voor een Europakup, daar krijg je veel meer waar voor je geld...

.....

.....

(reactie van een vriend van mij) de spirit dus die o.a. vorm vond in festivals en als gevolg van onbenul en middelmatigheid van de grote massa (doorgaans niet in staat om verder dan de buitenkant der dingen door te dringen en dus vaak middel en doel verwisselend) vervaagde en niet tot leven is te brengen met uit gewoonte (of geldnood) opgezette vervelende banaliteiten

uitzonderingen bevesitgen helaas de regel zodat ik me gedwongen voel om lekker de hele zomer festivals af te gaan sjouwen met natuurlijk een smeug stuk stuf en een reuzenpak spekulaas

dag,
John

SPORTIEF

Georganiseerde
sport op RULimburg?

In dit artikel wordt een pleidooi gehouden voor het opzetten van een organisatie van sportbeoefening voor alle medewerkers en studenten in onze gemeenschap. Diverse aspecten worden hierbij onder de loep genomen. Wanneer in de Tweede Kamer de lessen lichamelijke opvoeding in het onderwijs verdedigd moeten worden, dan draait 90% van de discussie om de waarde van lichamelijke inspanning voor het lichaam zelf. Dit is voor velen een evidente zaak. Echter, onlangs werd in een nederlands onderzoek aangetoond, dat twee ekstra lessen lichamelijke opvoeding per week géén meetbare verbetering veroorzaakte in hart- en longfunctie en ook géén toename van spierkracht. De hiervoor gevonden verklaring is voor sommigen misschien verbijsterend: de buitenschoolse activiteiten, gemeten met een zogenaamde stappenteller, van de onderzochte kinderen bedroeg namelijk een veelvoud van die tijdens de gymlessen. Een trainingseffekt van twee extra gymlessen is dus ook niet te verwachten. Wat wel duidelijk verbeterde, was het coördinatievermogen, dat wil zeggen de handigheid en soeplesse, waarmee de leerling bewegingsopdrachten uitvoert. Dit laatste is mijns inziens een minstens even belangrijke winst voor het dagelijks leven als een "getrainde" bloedsomloop. Denk maar eens aan de verminderde kans op letsels, aan de genotsbeleving aan veel vormen van bewegen (ballet, turnen, vele spelen, enzovoort). Voor vele adolescenten en volwassenen gelden bovengenoemde "sporteffekten" evenzeer, alleen zal een waarneembaar effect veel meer oefening vragen. Effect op de bloedsomloop en longfunctie van twee uren sport per week valt ook voor deze leeftijdsgroepen nauwelijks te verwachten, ook al vormen die twee uren sport misschien wel een veelvoud van de lichamelijke activiteit van de rest van de week. Nee, als men een echte verbetering van de algemene konditie wil bereiken, dan moet men dagelijks tenminste één uur duurarbeid verrichten, bijvoorbeeld fietsen, hard lopen, zwemmen en dergelijke. De arbeidsintensiteit moet dan wel boven een bepaalde drempel uitkomen (50 - 70% van het maximale aerobe prestatievermogen=de maximale hoeveelheid zuurstof die iemand per tijdseenheid kan verbruiken).

Een idee zou zijn met de fiets naar het werk te komen, maar dan wel in een flink tempo! Als een eenvoudig meetbare parameter van de algemene konditie geldt de hartfrequentie per minuut. Goed getrainden hebben ten opzichte van ongetrainden een lagere rustfrequentie (40 - 60 tegen 60 - 80) en een

minder snel stijgende hartfrequentie tijdens toenemende belasting. De maximale hartfrequentie (180 - 200) is onafhankelijk van getraindheid. Twintig tweede jaars studenten bleken tijdens de fietsproef in blok II,3 een gemiddelde rustfrequentie te hebben van 96 en tijdens belasting met 200 Watt een frequentie van 183. Dit laatste getal geeft aan, dat ze tegen hun maximale vermogen aanzaten, hetgeen tevens tot uitdrukking kwam in een voortijdig stoppen van de inspanning door drie proefpersonen. Volgens gegevens uit de literatuur is de gemiddelde hartfrequentie in rust van deze leeftijdsgroep ongeveer 70 en de maximale belasting 250 - 300 Watt. Kortom, er mankeert wel het een en ander aan de konditie van deze studenten.

Een ander aspekt van sportbeoefening is de psychosociale betekenis. Sport kan en behoort een heel plezierige bezigheid te zijn. Bevrediging van bewegings- en prestatiedrang, ongedwongen samen bezig zijn, fair play, gezelligheid na de sportieve activiteit, op een akseptabele wijze opgekropte agressie laten afvloeien en vele andere motieven maken sport tot het belangrijke vrijetijdsverschijnsel in deze maatschappij. Op onze universiteit zijn in dit verband nog meer motieven op te noemen waarom gezamenlijke sportbeoefening zinvolle betekenis kan hebben:

- De grote afstanden tussen de drie lokaties vergroten de kans op vervreemding. Vele medewerkers kennen zelfs niemand van andere lokaties. De gevolgen hiervan voor het onderwijs worden dagelijks gevoeld. Gezamenlijke sportbeoefening zou deze vervreemding kunnen tegengaan.
- Vele medewerkers en studenten kennen elkaar alleen maar via beroepsmatige kontakten. Tijdens gezamenlijke sportbeoefening komen vooral ook positieve trekken van iemands karakter duidelijker tot uiting. Dit kan weer positieve invloed hebben op de arbeidssituatie.
- Onderbreking van de arbeidssituatie heeft, ondanks verlies aan tijd, een positief effect op de arbeidsprestatie. Lichamelijke activiteit na zware geestelijke inspanning werkt ontspannend, zodat de akku van het psychische apparaat weer wordt bijgeladen.

Met opzet heb ik negatieve invloeden van sportbeoefening buiten beschouwing gelaten, daar zij nauwelijks relevant zijn voor onze situatie (denk aan sportverdwazing, spelverruwing en dergelijke).

Over de praktische uitvoering van de sportbeoefening ben ik echter pessimistisch. Zelfs wanneer er een droomakkomodatie ter beschikking zou zijn, dan geloof ik, dat velen er om welke reden dan ook geen gebruik van maken.

Men moet er namelijk moeite voor doen, alvorens men sportklaar staat. Lichamelijke activiteit veroorzaakt vermoeidheid, spierpijn en transpiratie en er bestaat kans, vooral voor ongeoeffenden, op blessures. Men schaamt zich over zijn eigen prestatienivo in verhouding met dat van anderen. Dit zijn allemaal drempels die genomen moeten worden en die voor velen (of enkelen) te hoog zullen zijn. Toch moeten wij een poging wagen. De beste kans van slagen biedt mijns inziens een zekere dwang, welke kan vervallen na het "overleven" van een kritische periode. De deelname aan vaste sporturen moet even vanzelfsprekend worden als het verrichten van de arbeidstaak. Wellicht dat de RULimburg ook dit eksperiment aandurft als voorbeeld voor andere arbeidsgemeenschappen. En misschien dat de hier afstuderende artsen hun adviezen over lichaamsbeweging aan patienten ook zelf uitvoeren. Hopende op vele reakties.

P.S. Inmiddels zijn door verscheidene studenten en dankzij de universitaire sportdag te Eindhoven op 21 mei jl. ook door een aantal medewerkers al enige activiteiten ontplooid op het sportkompleks in Vijverdal.

Frans Verstappen.

Officiële informatie

Promotie Peter Cuypers

De promotie van Peter Cuypers was een schone plechtigheid. Hoogleraren en lectoren waren voor het eerst in toga. Ze werden gestraft met tropische temperaturen maar slaagden er in - toen eenmaal de baretten waren verwijderd - er redelijk indrukwekkend uit te zien.

Peter bleef goed in de slag. Althans het lukte hem aan het woord te blijven. Wat hij in het midden bracht was voor grote delen van de zaal verstaanbaar zij het slechts voor weinigen te begrijpen (Tiddens). Maar het klonk wel sonoor.

Zijn promotor Hemker noemde het proefschrift 'een grondig stuk werk' dat geleverd werd 'in enkele vlagen van grote ijver, gescheiden door langere perioden van iets wat we maar bezinning zullen noemen'.

Wim Hermens, Louis Alink en Jan Mooy werden met ere genoemd om het aandeel dat zij in ontwerp en uitvoering van de ellipsometer hebben gehad.

'Niemand weet nog hoe de waarde van een doctoraat uit Maastricht moet worden geschat. Wij zullen met z'n allen in de komende jaren zorg moeten dragen dat het een reële en hoge waarde wordt'.

Over het praktisch nut en de directe toepasbaarheid van wetenschappelijk onderzoek zei Hemker nog: 'Op de lange duur zullen de resultaten moeten komen van mensen die met een zekere vasthoudendheid, niet gehinderd door disciplinaire grenzen, en niet afgeschrikt door de gecompliceerdheid van de problemen of het gebrek aan gemakkelijke succesjes een bepaald facet uit de menselijke pathologie blijven bestuderen. Het is aan geen twijfel onderhevig dat uw onderzoek ons een instrument geschonken heeft dat er toe kan leiden dat veel vragen die nu nog openstaan op het gebied van het ontstaan van thrombine en thrombose opgelost zullen kunnen worden'.

'n Drukke, ontspannen receptie, 'n rijwiel door dr. Tans aangeboden namens de universitaire gemeenschap, liederen in het Trefcentrum en veel gezellige mensen in de zonnige tuin.

En wat daarna gebeurd is onttrekt zich aan de waarneming van de meesten van ons.

De ontwikkeling van de Rijksuniversiteit Limburg in de nabije toekomst II

In Maffius nr. 5 (mei 1976) is uiteengezet op welke wijze op korte termijn de verdere uitbouw van de universiteit bevorderd zal worden. Omdat bij nogal wat exemplaren van dat nummer pagina's ontbraken, volgt hier een samenvatting van dit artikel.

Er komt een Commissie Voorbereiding Studieprogramma's Algemene Faculteit. Er zal een aantal deskundigen van buiten de universitaire gemeenschap worden aangezocht om van deze commissie deel uit te maken, samen met de heren Tans, Niessen en Wijnen.

Vragen voor deze commissie zijn: welke uitgangspunten kunnen geformuleerd worden voor de eerste onderwijsprogramma's van de Algemene Faculteit; aan welke onderwijsprogramma's kan concreet worden gedacht (waarbij het College van Bestuur als suggestie indient programma's voor 'bestuur en management' en 'algemene vorming').

Deze commissie zal worden bijgestaan door een Projectgroep Algemene Faculteit.

Vervolgens komt er een Commissie Universitaire Ontwikkeling, bestaande uit het College van Bestuur, drie vertegenwoordigers van de Medische Faculteit en drie vertegenwoordigers namens de Algemene Faculteit, onder wie een of twee leden die niet tot de universiteit behoren.

Zij zal een basisfilosofie opstellen voor de Algemene Faculteit en concrete suggesties over samenwerking tussen Hoger Beroepsonderwijs en Wetenschappelijk Onderwijs in Zuid-Limburg beoordelen. Verder zal zij pogen een dergelijke samenwerking mogelijk te maken. Daarbij zal de samenwerking op het vlak van de gezondheidszorg speciale aandacht krijgen.

Hier onder zal ten vervolge op dat artikel worden aangegeven welke gedachten er in het kader van de universitaire ontwikkeling leven t.a.v. de deelname van de universiteit aan het opzetten van algemeen vormende programma's voor Hoger Onderwijs en t.a.v. de deelname van de universiteit in de ontwikkelingen in het Hoger Onderwijs.

1. Algemeen Vormende Programma's voor Hoger Onderwijs

In de nota 'Hoger Onderwijs in de Toekomst' van Minister van Kemenade wordt gesteld dat algemeen vormende programma's voorlopig alleen binnen het Hoger Beroepsonderwijs ontwikkeld zullen worden. De Rijksuniversiteit Limburg zou wel samen met scholen van H.B.O. nieuwe programma's van dien aard tot ontwikkeling kunnen brengen, maar de feitelijke verzorging van het onderwijs zou daarna moeten gebeuren bij een scholengemeenschap voor H.B.O. Volgens dat standpunt zullen er dus (voorlopig?) aan de universiteit geen algemeen vormende onderwijsprogramma's gegeven worden. Wel kan de universiteit voor het ontwikkelen daarvan service verlenen aan het H.B.O. Deze taak zou vervuld moeten worden door de Commissie Universitaire Ontwikkeling.

Hoewel de nota Hoger Onderwijs aldus t.a.v. deze onderwijsprogramma's de deur voor de neus van de RULimburg lijkt te sluiten kan het toch zin hebben er nog eens voorzichtig aan te rammelen om te zien hoe vast ze in het slot zit. De argumenten immers, die de nota opsomt om algemeen vormende programma's niet bij de universiteiten onder te brengen zijn nauwelijks op de RULimburg van toepassing.

Het College van Bestuur stelt zich dan ook uitdrukkelijk op het standpunt dat algemeen vormende programma's zowel binnen het H.B.O. als binnen het W.O. tot ontwikkeling gebracht moeten worden. De universiteit is als daarom gevraagd wordt bereid behulpzaam te zijn bij het ontwikkelen van dergelijke programma's voor het H.B.O., maar vindt daarnaast dat ook voor haar op dit gebied een eigen taak is weggelegd. Het ligt op de weg van de Commissie Voorbereiding Studieprogramma's Algemene Faculteit, voorstellen te ontwikkelen voor algemeen vormende programma's binnen het Wetenschappelijk Onderwijs.

2. Universiteit en ontwikkelingen in het Hoger Onderwijs

De universiteit heeft mede tot taak een bijdrage te leveren aan de ontwikkeling van het Hoger Onderwijs. Zij zal daartoe haar standpunten moeten formuleren met betrekking tot voorstellen of plannen die leven op landelijk niveau; ze zal op dit gebied onderzoek moeten verrichten

en onderwijsexperimenten moeten uitvoeren.

- 2.1. Bij het te verrichten onderzoek kan gedacht worden aan
- het opstellen en analyseren van een regionale onderwijskaart: welke voorzieningen zijn voorhanden, waaraan is nog behoefte etc.;
  - het onderzoeken van de verhouding tussen onderwijs en werkgelegenheid ten behoeve van de ontwikkeling van het Hoger Onderwijs;
  - het onderzoeken van de verwachtingen in de regio met betrekking tot de verdere ontwikkeling van de universiteit: wat verwacht de regio en wat kan het antwoord van de universiteit daarop zijn?

- 2.2. Onderwijsexperimenten op beperkte schaal kunnen worden opgezet vanuit de universiteit, vanuit de Faculteit der Geneeskunde of vanuit de Algemene Faculteit.

Door het opzetten van korte cursussen en symposia zou ervaring kunnen worden opgedaan over thema's als: schriftelijke onderwijsvormen, onderwijs door middel van TV of band-dia-reeksen, onderwijs voor heterogene groepen, trainingen voor onderwijzend personeel, programma-elementen van algemeen vormend onderwijs, open-universiteit-achtige activiteiten enz.

De aldus opgedane ervaringen en de hierdoor bijeengegaaarde informatie kunnen te zijner tijd weer van dienst zijn bij de feitelijke vormgeving van onderwijsprogramma's van de Algemene Faculteit.

Het zwaartepunt van deze activiteiten zal liggen bij de Commissie Universitaire Ontwikkeling.

J.O.

Faculteitsraadverkiezing

Kort nadat de verkiezing van de Universiteitsraad zal hebben plaats gevonden zullen de medewerkers, verbonden aan de Faculteit der Geneeskunde de Faculteitsraad kiezen. Het bleek niet mogelijk de verkiezing voor beide raden gelijktijdig te laten plaats vinden.

Op 8, 9, 10 en 11 juni kunnen kandidaten gesteld worden, de verkiezing vindt plaats van 1 t/m 9 juli a.s.

De Faculteitsraad zal voor de helft (6 zetels) bestaan uit wetenschappelijk personeel en voor de overige helft uit niet-wetenschappelijk personeel (3 zetels) en studenten (3 zetels). Dat is dus anders dan bij de Universiteitsraad: daarin zijn immers de geledingen gelijk vertegenwoordigd.

Welke zijn de taken van de Faculteitsraad?

In Maffius nr. 2 (februari 1976) werden ze als volgt vermeld:

- Volgens de WUB kiest de Faculteitsraad het Faculteitsbestuur. (In onze situatie is het eerste Faculteitsbestuur benoemd omdat er nog geen Faculteitsraad bestaat.)
- Ook wordt door de Faculteitsraad uit de kring van hoogleraren en lectoren de "dekaan" van de faculteit gekozen. Hij is voorzitter van het Faculteitsbestuur en voorzitter van de Faculteitsraad.
- De Faculteitsraad draagt zorg voor de organisatie en coördinatie van onderwijs en wetenschapsbeoefening.

Hoe de raad zich binnen onze matrix-management-organisatie van deze taak moet kwijten is nog niet helder en zal nog geregeld moeten worden.

- De Faculteitsraad stelt het faculteitsreglement vast (bevoegdheden van organen en commissies, te volgen procedures etc.). Dit reglement behoeft de goedkeuring van de Universiteitsraad.
- De Faculteitsraad stelt het onderwijsprogramma vast.

- Hij regelt tentamens en examens.

- Hij adviseert het College van Bestuur over de benoeming van hoogleraren en lectoren.

Zoals dus de Universiteitsraad de universiteit bestuurt en reglementeert houdt de Faculteitsraad zich daarmee bezig t.a.v. de faculteit. Ofschoon Universiteitsraad en Faculteitsraad aldus schijnbaar ieder een duidelijk afgebakend werkkerrein hebben komen toch overlappingsen voor, omdat de faculteit nu eenmaal onderdeel van de universiteit uitmaakt.

Zo hoort het tot de taak van de U-Raad een algemeen plan op te stellen voor de wijze waarop aan de universiteit onderwijs en wetenschapsbeoefening ontwikkeld moeten worden en richtlijnen te geven over de organisatorische opzet daarvan.

Tot de taak van de Faculteitsraad behoort het onderwijs en wetenschapsbeoefening te coördineren en te organiseren en onderwijsprogramma's vast te stellen.

Hoe daarin de taken en bevoegdheden van beide raden zijn af te bakenen zal in de toekomst in goed overleg geregeld moeten worden.

De Faculteitsraad zal veelal zaken die globaal door de Universiteitsraad zijn vastgelegd meer in detail regelen.

De Faculteitsraad is een uiterst belangrijk orgaan. Hij zal in zijn arbeid dichter dan de U-Raad bij de basis staan waar het uitvoerende werk geschiedt en hij zal daarmee veelal ook directe bemoeienis hebben. Het zal dan ook van groot belang zijn dat er een raad gekozen wordt van goed niveau, in staat constructief mee te werken bij het hanteren van de talloze problemen waar de zich nog ontwikkelende faculteit bij voortduring voor komt te staan.

J.O.

Onderwijsevaluatie

Programma-evaluatie Onderwijseenheid 1.8.

In deze studie-eenheid vond 3/4 van de studenten dat het werken in onderwijsgroepen functioneel was (2; 76), en dat iedereen tijdens het blok voldoende aan bod kon komen (9; 76). Over de samenwerking binnen de groep werd minder gunstig geoordeeld (goede samenwerking 8; 67).

Over het algemeen vond men dit blok goed verlopen (12; 82). Over de verschillende elementen werd als volgt geoordeeld:

- Onderwijseenheid te zwaar (3; 33)
- Onvoldoende tijd voor zelfstudie (4; 60)
- Te veel voorkennis verondersteld (10; 24)
- Te veel literatuur te bestuderen (11; 51)
- Eindeisen moeten duidelijker (7; 22)

Slechts een enkeling vond de taken te moeilijk (5; 4)

In het algemeen vond men de taken voldoende duidelijk (6; 84)

De aansluiting van de skills op de studieeenheid werd gunstig beoordeeld (13; 89 en 14; 98)

Er was voldoende verscheidenheid aan literatuur (15; 60), ook was deze voldoende bereikbaar (16; 58)

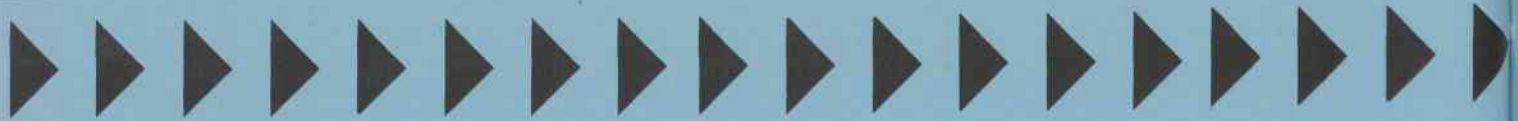
Slechts enkele vonden de banddiaserie "Ontstekingscellen" en de film "Phagocytose" leerzaam (18; 18 en 20; 9).

De film "Appendicitis" (door de AV groep gemaakt) werd zeer gunstig beoordeeld.

Alle 3 casussen werden vrijwel unaniem als zinvol beoordeeld.

Onbetwist aan de top stond casus influenza (23; 100), gevolgd door appendicitis (22; 96) en gonorrhoe (24; 93).

De meningen waren duidelijk verdeeld over de vraag of men een goed algemeen inzicht in "ontsteking" had verkregen (25; 64) het verkregen inzicht in de immunologische reacties was duidelijk minder (26; 47).

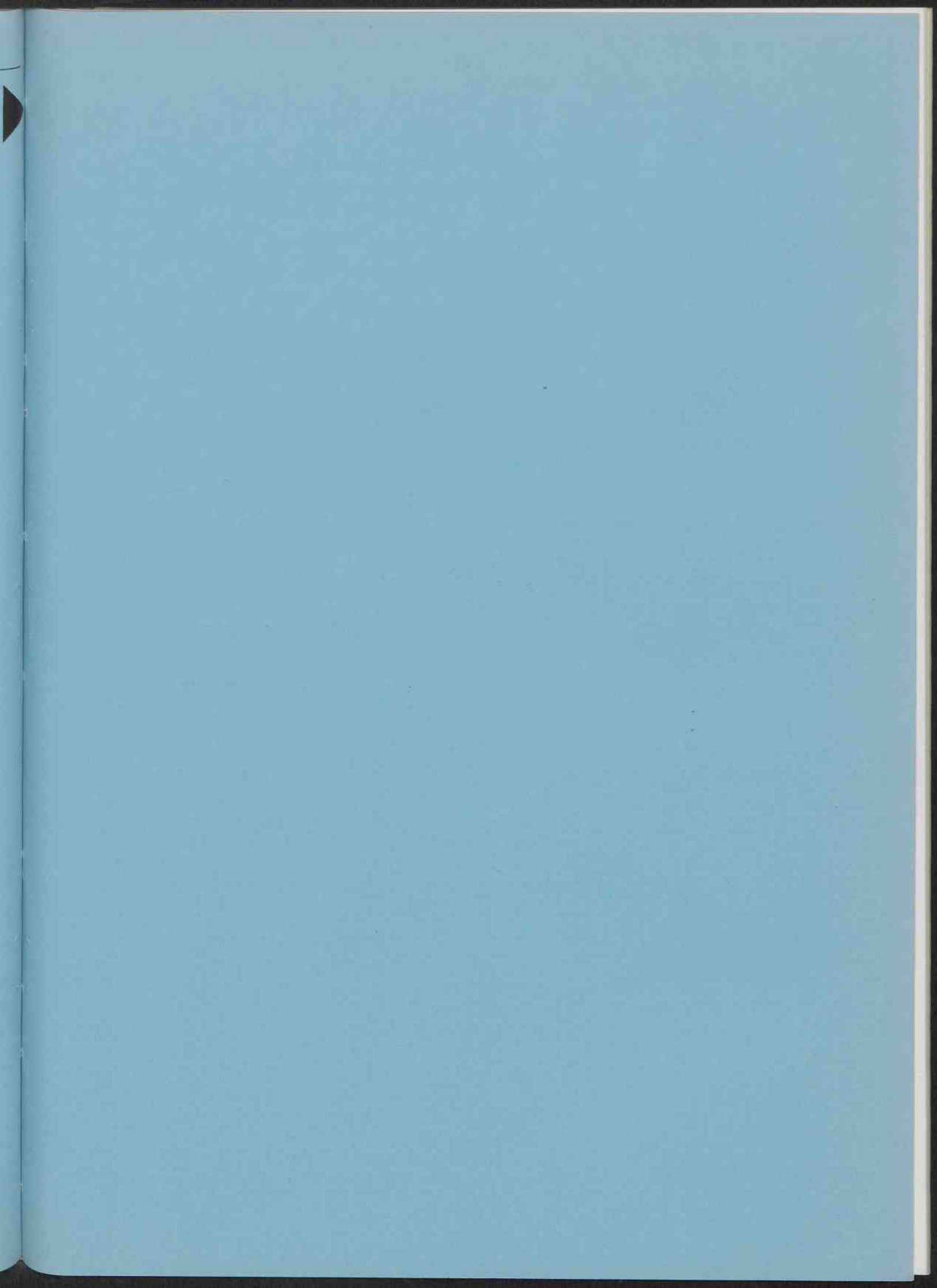

Over de bereikbaarheid en de inbreng van de inhoudsdeskundigen was men matig tevreden (27; 56 en 28; 58).

Hoewel 44% het systeem van verslagen en/of vragen maken nuttig vond (29; 44) is slechts bij 11% van de studenten de feed back van de planningsgroep effectief geweest (30; 11).

Van een eventueel mentorsysteem zou 69% gebruik willen maken. (31; 69).

De excursies naar maatschappelijke diensten beantwoordden onvoldoende aan hun doel: gaven inzicht in de benadering van de oudere werknemer (22; 45).

Het praktisch psychologisch testen paste niet in dit blok (goed passen 24; 45) de manier waarop het gebeurde werd door 49% als leerzaam ervaren.

Excursies naar de diensten en bejaardencentra waren een waardevolle ervaring (26; 85). De kontakten met de bejaarden en de enquête als introductie werden minder nuttig beoordeeld (27; 57 en 28; 68). De nabespreking had voor de meesten geen betekenis (29; 9).

Over de scheiding tussen casuïstiek en deeltaken en de opzet van het casuïstiekboek waren de meningen verdeeld (32; 51 en 33; 62).

Ten aanzien van de inhoudsdeskundigen gold deze twijfel ook. Bereikbaarheid door 55% goed geacht (34; 55). Vragenuurtjes waardevol (35; 62). De helft van de studenten wil ruimte gereserveerd zien voor de vragenuurtjes (36; 53).

Eenzelfde aantal wil gebruik maken van een eventueel mentorsysteem (37; 53).

Ongetwijfeld zal bij het groeien van het aantal studenten de belangstelling voor een dergelijk systeem toenemen.

Korte berichtenRefereermiddagen Biomedisch Centrum

De refereermiddagen van het Biomedisch Centrum worden voortaan gehouden om 12.30 u. in kamer 164 van het B.C.

Tot de zomervakantie ziet het programma er als volgt uit:

- 4 juni: C. van Boven: 'Klinische Microbiologie anno 1976'
- 18 juni: P. v. Breda Vriesman: 'Virale Immunopathologie'
- 2 juli: P.A. Cuypers: 'Eiwitabsorptie aan oppervlakken'.

Erratum

Het bulletin van de Afd. Voorlichting d.d. 25.5.1976 over een uitzending van de ROZ was abusievelijk afgedrukt op het papier bestemd voor bulletins over verkiezing U-Raad.

Bezinningsdag diensthoofden

Het ODA (overlegorgaan van hoofden van diensten en afdelingen) heeft op 31 mei een bezinningsdag gehouden op kasteel Vaalsbroek. Er zullen nog een of enkele van deze dagen volgen. Te zijner tijd zal ook het personeel dat in diensten en afdelingen werkzaam is hierbij direct betrokken worden.

Abituriëntendag

De voorlichtingsdag voor middelbare scholieren wordt dit jaar gehouden op vrijdag, 22 oktober.

Maandelijkse lijst van nieuw bij de Rijksuniversiteit in dienst getreden medewerkers en medewerksters.

per mei 1976

wie

mw. H.D. Corr
dhr. M.A.G.M. Schols

wat

analiste
wetenschappelijk medewerker

waar

Farmakologie
Farmakologie

per juni 1976

drs. A.J.H.A. Ament
mej. M.J. Bisscheroux
dhr. J.J. van Dongen

wetenschappelijk medewerker
medewerkster
biotechnisch assistent

Structuur en Functio
neren Gezondheidszorg
Pathologie/Immunolog
Pathologie/Immunolog

Als jullie nu willen weten wat er op die mooie bul van Peter staat, hier is het:

RECTOR ET COLLEGIUM DECANORUM
UNIVERSITATIS TRAJECTAE AD MOSAM
LECTORIBUS SALUTEM

Quoniam, quandocumque a nobis ea
petuntur quae et rationi et
honestati et utilitati publicae
congeniun

animo nos decet libenti concedere
atque petentium desideriis con-
gruum impertire suffragium

ideo, cum ornatissimus Petrus
Anthonius Cuypers omnibus legibus
stadia academica dirigentibus
satisfecerit

summosque honores ut sibi ad-
quireret nobis submiserit specimen
cum thesibus c.t.

Dynamic Ellipsometry, biochemical
and biomedical applications

cumque nos eum id recte defendentem
audiverimus

aequum ac iustum putavimus
medicinae doctorem eum creare
ac renuntiare

Cuius rei sollemne testimonium
diploma hocce, manibus nostra
propriis subscriptum, ei tradendum
curavimus.

Dabamus Traiecti ad Mosam, die VII
mensis Maii anni MCMLXXVI

Rector Magnificus Facultatis Medicae
Decanus

Aangezien het ons past om, alle
de malen dat ons om die zaken verzocht
wordt die met de redelijkheid, de
eerzaamheid en het algemeen belang in
overeenstemming zijn
dezelve met graagte toe te kennen en
aan de verlangens dergenen die ons
dat verzoek doen passende steun toe te
kennen
daarom hebben wij
aangezien aan alle wettelijke bepalingen
heeft voldaan die de academische stu-
dieën regelen

en hij ons teneinde de hoogste weten-
schappelijke graad te behalen, een
proefschrift met stellingen heeft
voorgelegd, getiteld

Dynamic Ellipsometry, biochemical and
biomedical applications

het billijk en juist geacht hem tot
doctor in de medicijnen te maken en
uit te roepen.

Tot plechtig getuigenis waarvan wij hem
deze bul, door ons eigenhandig onder-
tekend, hebben ter hand doen stellen.

Maastricht, 7 mei 1976

Rector Magnificus Med.Faculteit
Decaan

De tekst is gesteld in Middeleeuws Latijn, het modernste Latijn dat verkrijgbaar was, door Prof.Dr.R.C.B.Huygens, hoogleraar in het Middeleeuws Latijn te Leiden.

SPORTDAG

SPORTDAG EINDHOVEN 21 MEI 1976

In tegenstelling tot een ander statig projekt stond de uitslag van de Sportdag niet bij voorbaat vast. Dit hing onder andere samen met bijvoorbeeld sportiviteit en persoonlijke inbreng.

Maar vergis je niet, want wat iedereen voor schier onmogelijk hield, wij gingen met de geinigste prijs naar huis.

Wij werden verwelkomd in het auditorium van de TH Eindhoven, waar onze aanwezigheid speciaal werd gememoreerd, waarna de cracks het veld betraden. Volgens mij hadden wij het beste voetbalteam; ze hebben alleen de pech gehad, dat er een stuk of dertig ongelukjes gebeurd zijn.

Dat lag beslist niet aan de landheer uit Meerssen, die de terreinen goed heeft verdedigd: twee keer een bal in het vooronder is ook niet niks.

Er is zelfs een tegenongelukje gebeurd door de goalgetter van toestel H 210.

Clark Gable echter zijn de sterallures naar het hoofd gestegen. Hij meende zich met een beslissing van de scheidsrechter te moeten bemoeien, waardoor hij prompt de gele kaart kreeg en de mat af moest.

We hadden een uiterst charmant volleybalteam, die, toen de goalgetters even langs kwamen, toen ook prompt wonnen. De bal werd letterlijk over het net gesupporterd: kwestie van coachen.

Aan de inhoudsdeskundigheid van Frans Verstappen hoeft niet meer getwijfeld te worden wat betreft tafeltennis. Ondanks een klein programmeerfoutje heeft zijn partner zich ook tot het uiterste verdedigd.

Het grote denkwerk op deze dag werd gedaan door grootmeester Joosten. Het droeve toeval wilde echter, dat hij tegenover de oud-wereldkampioen zat, waardoor nog voordat hij de klok kon indrukken, al zijn stenen verdwenen waren.

Met tennis waren we werkelijk goed vertegenwoordigd. Die jongens hebben alles uit de kast gespeeld en met sukses ook in de mixe. Ook hier een kleine handicap. Het valt enigszins tegen te moeten spelen in de nog niet droog gelegde Ijsselmeerpolders.

Ik heb zelfs een meester in de rechten zien hard lopen; sommige ambtenaren kunnen dat.

De cross was het laatste onderdeel, waarna de prijsuitreiking plaats

vond. Normaal gesproken werd er een vertegenwoordiger naar voren gestuurd om de prijs in ontvangst te nemen. Maar voor de RULimburg ging dat weer anders. Met Jules op de schouders ging iedereen naar voren om de poedel-prijs met muziek in ontvangst te nemen.

Dit was tevens het einde of misschien ook wel het begin van de Sportdag, ik mis hier namelijk een stukje.

Wat wel even opgemerkt moet worden, zijn een perfecte organisatie en de keuze van de trainingspakken, die eruit knalden! Mede daardoor werd iedereen overtuigd van het bestaan van de RULimburg, hetgeen 's avonds nog even aangedikt werd door het feit, dat ze daar bierglazen te kort kwamen.

Kursus: **MIJNSLUITING en HERSTRUKTURERING**

Titel van de cursus:

Mijnsluiting en herstructurering; evaluatie en perspectief.

Doel van de cursus:

Doel van de cursus is via een bestudering van het proces van mijnsluiting en herstructurering zicht te krijgen op de huidige situatie in de mijnstreek én op de toekomst.

Bestemd voor:

Degenen, die vanuit hun werk, opleiding of functie belangstelling hebben voor en vragen hebben t.a.v. de ontwikkelingen in Zuid-Limburg.

Daarbij denken we aan:

- studenten van de sociale academie, medische fakulteit, HSA/MSA, e.d.
- medewerkers bij instellingen op het terrein van jeugdwerk, maatschappelijk werk, gezondheidszorg, bejaardenzorg, etc.
- kader van organisaties, verenigingen, politieke partijen, vakbonden.

Periode:

Aankomst datum 28 juni en vertrekdatum 2 juli 1976.

P R O G R A M M A.

Maandag 28 juni.

± 14.00 uur: Aankomst.

Middag:

Kennismaking van de deelnemers met elkaar, waarbij met name bekeken zal worden vanuit welke achtergrond en met welke verwachtingen men deelneemt.

Avond:

Inleiding en gesprek over de mijnsluiting in het kader van energievoorziening en energiebeleid. De inleiding voor dit onderdeel zal verzorgd worden door ir. Raets.

Dinsdag 29 juni.

Ochtend:

In dit onderdeel zal aandacht geschonken worden aan de maatregelen op het gebied van industrialisatie en werkgelegenheid (aan het economische aspect van de herstructurering). Welke maatregelen zijn er genomen, wat hebben zij opgeleverd en wat is er nodig voor de toekomst? Dhr. Verheijen van het L.I.O.F. zal aan dit onderdeel zijn medewerking verlenen.

Middag:

In de middag zal worden ingegaan op de maatregelen welke genomen zijn in het kader van de sociale begeleiding van de herstructurering (het welzijns-aspekt van de herstructurering). Welke maatregelen zijn hiertoe getroffen; wat waren de beleidsuitgangspunten daarbij en waarom? Wat is de situatie op dit moment?

Dhr. Derckx van het P.O.W.L. zal hier een inleiding over houden.

Avond:

Groepsdiscussie en planaire uitwisseling teneinde de geboden informatie te verwerken.

Woensdag 30 juni.

Ochtend:

(Ekon.) herstructureringsbeleid en aanzetten voor een evaluatie ervan. Gesprek met Nic Kentgens, lid van een werkgroep van de Technische Hogeschool Eindhoven ("Limburg-groep"), die zich beziggehouden hebben met deze problematiek.

Middag:

Mijnstreek en stedelijke planologie: wat waren de uitgangspunten bij de bebouwing in het verleden en wat betekent dit voor de situatie nu? Rondrit door Heerlen en omgeving met medewerking van dhr. N. Tummers.

Avond:

In dit onderdeel zal aandacht besteed worden aan de uitvoering van het herstructureringsbeleid en ervaringen van de medewerkers in de werksfeer. Voor dit onderdeel zal medewerking gevraagd worden aan:
- stichting samenlevingsopbouw oostelijke mijnstreek
- geestelijke gezondheidszorg Heerlen
- gezondheidscentrum Hoensbroek
- vormingscentrum "De Klinkenberg".

Donderdag 1 juli.

Ochtend:

Hoe is een en ander ervaren door de direkt betrokkenen zelf en wat vinden zij dat voor de toekomst aandacht verdient? Gesprekken met ex-mijnwerkers (gepensioneerd, in overbrugging, met WAO of herplaatst).

Middag:

Groepsdiscussie en planaire uitwisseling. Ten einde de geboden informatie te verwerken en de avond voor te bereiden.

Avond:

Gesprek met afgevaardigden van vakbonden en politieke partijen. Hoe beoordelen zij het gevoerde beleid; welk perspectief hebben zij voor ogen?

Vrijdag 2 juli.

Ochtend:

Groepsgesprekken met de bedoeling de week gezamenlijk te evalueren en conclusies te trekken met name naar eigen functioneren of eigen werkkring toe.

Middag:

Plenaire uitwisseling en afsluiting van de week. Daarna vertrek naar de eigen woonplaats.

Studiemap:

Om de deelnemers reeds vooraf in de gelegenheid te stellen zich voor te bereiden en ook om ons informatie te geven over aspecten welke niet direkt in de week aan de orde gesteld worden, zal een studiemap worden samengesteld bestaande uit samenvattingen van nota's en bijdragen van inleiders of anderen. Verder ligt het in de bedoeling een verslag van de studieweek zelf te maken.

Opgeve voor deze week:

Als U zich wilt opgeven voor deze week, willen we U vragen dit te doen vóór 15 juni 1976.

U kunt zich opgeven door ons op te bellen of door het bijgevoegde aanmeldingsformulier in te vullen en op te sturen.

Kosten voor deze

week (inclusief f 108,- voor studerende en
studiemap): f 128,- voor de overige deelnemers.

Voor verdere informatie kunt U contact opnemen met Loek van de Klundert of Ad de Jong, bereikbaar op v.c. "De Klinkenberg", tel. 04403-3737.

POPAGENDA

- & juni: Pinkpop met Streetwalkers, Jess Roden Band, Sido Martens, The Outlaws, Chieftains, Little Feat en Uriah Heep; Burg. Dammpark Geleen
- 8 juni: Little Feat en The Outlaws; Sportpaleis Ahoy Rotterdam
- 10 juni: Average White Band; Concertgebouw Amsterdam
- 10 juni: Steve Winwood c.s.; Jaap Edenhal Amsterdam
- 13 juni: Bob Marley and the Wailers; Jaap Edenhal Amsterdam
- 14 juni: Dr. Hook and the Medicine Show; Theater Carré Amsterdam
- 16 juni: Genesis; Congresgebouw den Haag (19.00 uur en 22.00 uur)
- 17 juni: Alquin en Solution, Theater Carré Amsterdam.

ANNADAL of gecensureerde kopij...

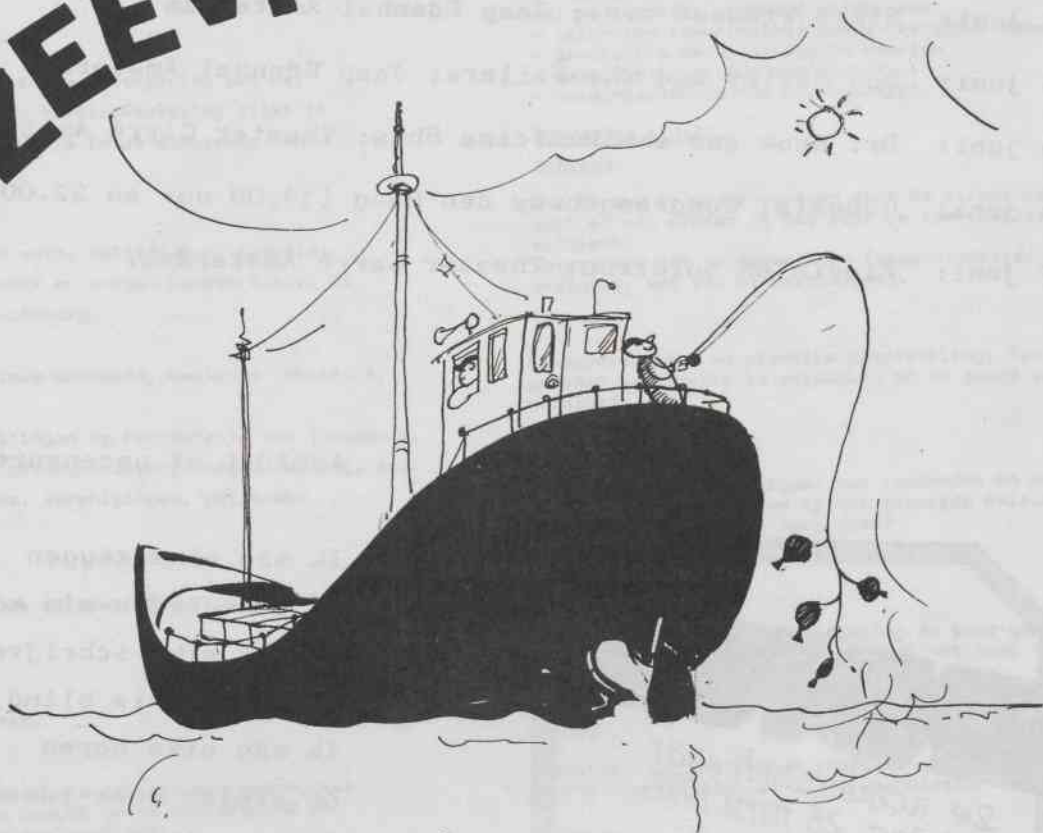
Ik mag niks zeggen
Ze vermoorden m'n moeder
Ik mag niks schrijven
M'n vriend is blind
Ik mag niks horen
Ze stelen onze idealen
Ik mag niks zien
M'n vriendin is verkracht

En al die klootzakken verdienen
met horen zien zwijgen
ook nog een
ton of drie

-niet zo lang meer..

Niet zoveel liefs
van Johan

ZEEVISSSEN!

- 🐟 Op zondag 22 augustus a.s..
- 🐟 Vertrek om 8.30 uur vanuit de haven van Burgh-Sluis (Zeeland).

Een ieder die eens een hengeltje wil uitgooien op zee is welkom. Er wordt gevist op makreel en platvis (schol, bot). Vismateriaal (hengel, paternoster etc.) kan aan boord gehuurd worden, kosten f 5,--.

De boot biedt plaats aan 30 personen. Voor de goede gang van zaken is het van belang tijdig het aantal deelnemers te weten. Aanmelden voor 10 juni bij Eugène Herens, Skillslab, Hoofdgebouw, toestel 226.

Eugène.